ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

គណៈកម្មាធិការជាតិប្រយុទ្ធប្រឆាំង
អំពើជួញដូរមនុស្ស

លេខ៖ ....

ថ្ងៃព្រហស្បតិ៍ ៦កើត ខែចេត្រ ឆ្នាំច សំរឹទ្ធិស័ក ព.ស. ២៥៦១
ភ្នំពេញ ថ្ងៃទី២២ ខែមិនា ឆ្នាំ២០១៨

សូមគោរពជូន
លោកជំទាវ អនុប្រធានអចិន្ត្រៃយ៍ នៃគ.ជ.ប.ជ
ឯកឧត្តម អគ្គលេខាធិការនៃអគ្គលេខាធិការដ្ឋាន គ.ជ.ប.ជ

ជាទីគោរព

កម្មវត្ថុ៖ របាយការណ៍ស្ដីពីលទ្ធផលនៃកិច្ចប្រជុំដើម្បីពិនិត្យ និងឆ្លងសេចក្ដីព្រាងច្បាប់ស្ដីពី " **ការពពោះជំនួស** " នៅពីថ្ងៃទី២២ ខែមិនា ឆ្នាំ២០១៨។

យោង ៖ - លិខិតអញ្ជើញរបស់ក្រសួងកិច្ចការនារី លេខ៤៩៨ក.ក.ន ចុះថ្ងៃទី១៦ ខែមិនា ឆ្នាំ២០១៨។
- យោងតាមចំណារអនុញ្ញាតរបស់ **លោកជំទាវអនុប្រធានអចិន្ត្រៃយ៍** ចុះថ្ងៃទី១៦ ខែមិនា ឆ្នាំ២០១៨។

តាមរយៈ៖ ឯកឧត្តមនាយឧត្តមសេនីយ៍ អគ្គលេខាធិការនៃអគ្គលេខាធិការដ្ឋាន គជបជ

តបតាមកម្មវត្ថុនិងយោងខាងលើ នាងខ្ញុំ សូមគោរពរាយការណ៍ជូន **លោកជំទាវ អនុប្រធានអចិន្ត្រៃយ៍ និងឯកឧត្តម** ស្ដីពីលទ្ធផលនៃកិច្ចប្រជុំដើម្បីពិនិត្យ និងឆ្លងសេចក្ដីព្រាងច្បាប់ស្ដីពី " **ការពពោះជំនួស**" ដែលបានប្រព្រឹត្តទៅនៅសាលប្រជុំក្រសួងយុត្តិធម៌ កាលពីថ្ងៃទី២២ ខែមិនា ឆ្នាំ២០១៨ ពីម៉ោង៨ព្រឹក រហូតដល់ម៉ោង៦រសៀល។ កិច្ចប្រជុំពិភាក្សាដឹកនាំដោយ លោកជំទាវ **អ៊ឹង កន្ថាផាវី** រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងកិច្ចការនារី និងមានសមាជិកសមាជិកាអង្គប្រជុំចំនួន ២០រូប តំណាងឲ្យក្រសួងយុត្តិធម៌ លោកទីប្រឹក្សាក្រសួងយុត្តិធម៌ ក្រុមប្រឹក្សាអ្នកច្បាប់នៃទីស្ដីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី ក្រសួងសុខាភិបាល ក្រសួងសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ និងការបរទេស ក្រសួងសង្គមកិច្ច យុវនីតិសម្បទា ក្រសួងកិច្ចការនារី និងអគ្គលេខាធិការដ្ឋានគជបជ។

អង្គប្រជុំបានពិនិត្យទៅលើ សេចក្ដីព្រាងច្បាប់ស្ដីពី " **ការពពោះជំនួស**" ដែលរៀបចំដោយក្រសួងកិច្ចការយុត្តិធម៌ ដែលមាន៩ជំពូក និង៦២មាត្រា។ ការជជែកពិភាក្សា បានសម្រេចដូចតទៅ៖

ជំពូកទី១ បទបញ្ញត្តិទូទៅ មាន៥មាត្រា -

មាត្រា១ គោលដៅ

មាត្រា២ គោលបំណង

មាត្រា៣ វិសាលភាព - គឺក្តោបតែនៅក្នុងអធិបតេយ្យនៃដែនដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។

(ចំពោះករណីដែលលើកដោយនាងខ្ញុំអំពីបញ្ហាដែលបានលឺ ស្តីពីការដែលមានស្ត្រីខ្មែរបាន ចេញទៅធ្វើការពពោះនៅក្នុងប្រទេសថៃ ស្នាក់នៅក្នុងវីឡា ពេលបង្កើតកូនរួចទុកកូន ឲ្យថៅកែ ហើយទទួលបានប្រាក់៨០០០$ ដែលថៅកែជាជនសង្ស័យអាចស្ថិតក្នុងករណី ជួញដូរទារកនោះ លោកជំទាវ ចាន់ សុធារី រដ្ឋលេខាធិការក្រសួងយុត្តិធម៌បានឲ្យយោបល់ថា ត្រូវរៀបចំឲ្យមាននីតិអន្តរជាតិឯកជនសម្រាប់បញ្ហានេះ)

មាត្រា៤ និយមន័យ - លុបភាសាអង់គ្លេសដែលបញ្ជាក់ ដោយក្រសួងសុខាភិបាលបញ្ជាក់ថា ភាសា ខ្មែរមានន័យគ្រប់គ្រាន់ និងលុបពាក្យ (ក្រៅអូវែមនុស្ស)

មាត្រា៥ គោលការណ៍ជាមូលដ្ឋាន - ចំនុចទី៤ គំនូសទី២ បន្ថែមពាក្យ សុខភាពផ្លូវចិត្ត និងផ្លូវកាយ លុបពាក្យ ផ្លូវអារម្មណ៍

ជំពូកទី២៖ រចនាសម្ព័ន្ធ តួនាទី និងភារកិច្ច របស់គណៈកម្មាការជំនាញ និងការិយាល័យទទួលពាក្យសុំ (បានកែមកជា **ស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ច**) មាន៦មាត្រា

មាត្រា៦ គណៈកម្មាធិការជាតិគ្រប់គ្រងការពពោះជំនួស

(ជាគណៈកម្មាធិការដែលដឹកនាំដោយក្រសួងកិច្ចការនារី និងមានក្រសួងជំនាញ និងស្ថាប័នដទៃទៀតចូលរួមជាពិសេសក្រសួងសុខាភិបាល ដែលសមាសភាពនិងត្រូវកំណត់ដោយ អនុក្រឹត្យ)

មាត្រា៧ តួនាទី និងភារកិច្ចរបស់គណៈកម្មាធិការជាតិគ្រប់គ្រងការពពោះជំនួស

មាត្រា៨ គណៈកម្មាការជំនាញ

(ក្រសួងសុខាភិបាលនិងបង្កើតគណៈកម្មាការជំនាញ ដែលសមាសភាពកំណត់ដោយ ក្រសួងសុខាភិបាល និងលុបគណៈកម្មាធិការនៃការផ្សាំកោសិកា មកបង្កើតគណៈកម្មាធិការ ដែលមានការងារពពោះចូលដែរ)

មាត្រា៩ តួនាទី និងភារកិច្ចរបស់គណៈការជំនាញ

មាត្រា១០ ការិយាល័យទទួលពាក្យសុំ

(ដំបូងការិយាល័យដាក់នៅក្រសួងសុខាភិបាល ប៉ុន្តែដោយសារការស្នើសុំពីក្រសួងសុខាភិបាល បានប្តូរមកដាក់ទីតាំងនៅក្រសួងកិច្ចការនារីវិញ)

មាត្រា ១១ តួនាទី និងភារកិច្ច របស់ការិយាល័យទទួលពាក្យសុំ

(មានក្រសួងសុខាភិបាលជាសមាជិក ។ អ្នកប្រកបវិជ្ជាជីវៈសុខាភិបាល មានអាជ្ញាបណ្ណ ឯ អ្នកវិជ្ជាជីវៈសុខាភិបាល ជាពេទ្យក្របខណ្ឌ មានប្រកបរបរក្រៅម៉ោង)

ជំពូកទី ៣៖ លក្ខខណ្ឌ និងនីតិវិធីនៃការពពោះជំនួស មាន៤ផ្នែក និង២១មាត្រា

ផ្នែកទី ១៖ លក្ខខ័ណ្ឌនៃការពពោះជំនួស

(

អ្នកស្នើសុំ		**អ្នកពពោះ**
ស្រី		ok
ប្រុស		ok
អ្នកបរិច្ចាក		
ប្រុស		ok
ស្រី		មិនអនុញ្ញាត

ការផ្សាំដោយយកមេជីវិតពីអ្នកបរិច្ចាកទាំងពីរ គឺមិនអាចរាប់បញ្ចូលជាករណី Surrogacy បានទេ ដោយសារមិនមានទំនាក់ទំនងហ្សែននិងអ្នកស្នើសុំ ។ ចំនុចនេះគឺជាគោលការណ៍ដែលជជែកគ្នា នៅ Dublin ឆ្នាំ២០១៧ តែកម្ពុជាមិនបានចុះហត្ថលេខាទេ ។ - ពីក្រសួងយុត្តិធម៌)

មាត្រា ១២ ការបង្កើតអំប្រីយ៉ុង

មាត្រា ១៣ លក្ខខណ្ឌរបស់ប្តីប្រពន្ធដែលដាក់ពាក្យសុំ

(លុបមិនមែនជាជនជាតិខ្មែរ ដូរទៅជា មិនមានសញ្ជាតិខ្មែរ)

មាត្រា ១៤ លក្ខខណ្ឌរបស់អ្នកបរិច្ចាគមេជីវិត

មាត្រា ១៥ លក្ខខណ្ឌរបស់អ្នកពពោះជំនួស

(ចំនុចទី២ ត្រូវមានអាយុចាប់ពី ១៨ (ដប់ប្រាំបី)ឆ្នាំ ដល់៤០ (សែសិប)ឆ្នាំ ដូរជាដល់ ៣៥(សាមសិបប្រាំឆ្នាំ) - ឥណ្ឌា២៥ឆ្នាំ ដល់៣៥ឆ្នាំ, អូស្ត្រាលី ២៥ឆ្នាំ ឡើងទៅ)

ផ្នែកទី២៖ កិច្ចសន្យាទាក់ទងនឹងការពពោះជំនួស

មាត្រា ១៦ និយមន័យនៃកិច្ចសន្យាទាក់ទងនឹងការពពោះជំនួស

មាត្រា ១៧ ទម្រង់នៃកិច្ចសន្យាទាក់ទងនឹងការពពោះជំនួស

មាត្រា ១៨ ខ្លឹមសារនៃកិច្ចសន្យាទាក់ទងនឹងការពពោះជំនួស

មាត្រា ១៩ ការរំលាយកិច្ចសន្យាទាក់ទងនឹងការពពោះជំនួស

មាត្រា ២០ បញ្ញត្តិពិសេសអំពីការបង្ហាញឆន្ទៈរំលាយកិច្ចសន្យាទាក់ទង នឹងការពពោះជំនួស

មាត្រា ២១ ការបញ្ចប់កិច្ចសន្យាទាក់ទងនឹងការពពោះជំនួស

ផ្នែកទី ៣៖ នីតិវិធីនៃការដាក់ពាក្យសុំពពោះជំនួស

មាត្រា ២២ របៀបដាក់ពាក្យសុំ និងចំណុចដែលត្រូវសរសេរនៅក្នុងពាក្យសុំ

(ចំនុចទី១ ប្តូរការិយាល័យទទួលពាក្យសុំនៃក្រសួងសុខាភិបាល មកជាក្រសួងកិច្ចការនារី)

មាត្រា ២៣ ឯកសារភ្ជាប់ជាមួយពាក្យសុំពពោះជំនួស

(ចំនុចទី១ ឃ ប្តូរមិនមែនជាជនជាតិខ្មែរ មកជា មិនមានសញ្ជាតិខ្មែរ)

មាត្រា ២៤ ការប្រគល់ច្បាប់ដើម នៃអត្តសញ្ញាណប័ណ្ណ ឬលិខិតឆ្លងដែន ឬឯកសារផ្សេងទៀត

មាត្រា ២៥ ការពិនិត្យពាក្យសុំពពោះជំនួសដោយការិយាល័យទទួលពាក្យសុំ

មាត្រា ២៦ លិខិតបង្គាប់អោយកែតម្រូវ និងលិខិតលើកចោល

មាត្រា ២៧ ការបញ្ជូនពាក្យសុំពពោះជំនួស

មាត្រា ២៨ ការពិនិត្យពាក្យសុំពពោះជំនួស និងឯកសារភ្ជាប់ដោយគណៈកម្មាធិការជាតិគ្រប់គ្រងការពពោះជំនួស

មាត្រា ២៩ ការពិនិត្យការបញ្ជូនលទ្ធផល និងយោបល់ដោយគណៈកម្មការជំនាញ

មាត្រា ៣០ ការពិនិត្យ និងសម្រេចដោយគណៈកម្មាធិការជាតិគ្រប់គ្រងការពពោះជំនួស

ផ្នែកទី ៤៖ នីតិវិធីនៃការដាក់ពាក្យសុំអោយពិនិត្យឡើងវិញ និងការប្តឹងតវ៉ា

មាត្រា ៣១ ពាក្យសុំអោយពិនិត្យឡើងវិញ ចំពោះការលើកចោលពាក្យសុំពពោះជំនួសរបស់ការិយាល័យទទួលពាក្យសុំ

មាត្រា ៣២ ការប្តឹងតវ៉ាចំពោះសេចក្តីសម្រេចទាក់ទងទៅនឹងការពពោះជំនួស របស់គណៈកម្មការជាតិគ្រប់គ្រងការពពោះជំនួស

ជំពូកទី ៤៖ ការអនុវត្តការពពោះជំនួស និងការតាមដានក្រោយពីការដាក់អំប្រ៊ីយ៉ុង

មាត្រា ៣៣ ការជ្រើសរើសកន្លែងផ្តល់បច្ចេកវិទ្យាជំនួយការបង្កកំណើត បម្រើអោយការពពោះជំនួស

មាត្រា ៣៤ ការផ្តល់សេវាកម្មលើបច្ចេកវិទ្យាជំនួយការបង្កកំណើត បម្រើអោយការពពោះជំនួស

(ចំនុចទី២
- បន្ថែមពាក្យ អំប្រ៊ីយ៉ុងនោះ ត្រូវបង្កើតឡើងដោយមិនទាក់ទងនឹងការជ្រើសរើសភេទ លើកលែងតែក្នុងករណីអាចមានជំងឺ។
- ចំពោះករណីអនុញ្ញាតតែអំប្រ៊ីយ៉ុងតែមួយគត់ ព្រោះជារឿងស្ម័គ្រចិត្ត និងការពារផលប្រយោជន៍ស្ត្រីពពោះ ។)

មាត្រា ៣៥ ការរក្សាទុក ការប្រើប្រាស់ និងការបញ្ចប់អត្ថិភាពនៃមេជីវិត និងអំប្រ៊ីយ៉ុង

មាត្រា ៣៦ ការតាមដាន ការប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យាជំនួយការបង្កកំណើត បម្រើអោយការពពោះជំនួស

មាត្រា ៣៧ ការរំលូតកូន

ជំពូកទី ៥៖ ការសម្រេចអំពីបុត្តភាព

មាត្រា ៣៨ មាតុភាព

មាត្រា ៣៩ ការសន្មតបិតុភាព

មាត្រា ៤០ ករណីយកិច្ចនៃការចុះបញ្ជីកំណើត

ជំពូកទី ៦៖ សុំកូន

មាត្រា ៤១ សុំកូនពេញលេញ

(ចំនុចទី៣ បន្ថែម ស្ថានភាពរាងកាយ ស្ថានភាពផ្លូវចិត្ត ។ ចំនុចចាំបាច់ផ្សេងទៀត គឺយោងតាមមាត្រា១០១២ ក្រមរដ្ឋប្បវេណី)

មាត្រា ៤២ សុំកូនពេញលេញ ក្នុងករណីសហព័ទ្ធម្ខាង មិនមែនជាជនជាតិខ្មែរ (ប្តូរមិនមានសញ្ជាតិខ្មែរ)

មាត្រា ៤៣ ស្នំកូនធម្មតា ក្នុងករណីសហព័ទ្ធណាម្ខាងនៃអ្នកដាក់ពាក្យ សុំបានទទួលមរណភាព ក្រោយពេលដាក់ពាក្យសុំកូនពេញលេញ

មាត្រា ៤៤ ស្នុំកូនធម្មតា

(នៅចំនុចទី១ បានបន្ថែមពាក្យ ក្នុងករណីដែលប្តីប្រពន្ធដែលជាអ្នកដាក់ពាក្យសុំពពោះជំនួស ស្ថិតនៅក្នុងនីតិវិធីលែងលះនៅតុលាការ ឬបានលែងលះគ្នា...)

(ឥតព្រមព្រៀង = ចេញសាលក្រម (បណ្តឹង) - ព្រមព្រៀងគ្នា = សេចក្តីសម្រេច (ពាក្យសុំ))

មាត្រា ៤៥ ការចុះបញ្ជី និងការរក្សាការសម្ងាត់នៃស្នុំកូន ដែលកើតមកពីការពពោះជំនួស

មាត្រា ៤៧ សិទ្ធិដឹងអំពីកំណើតខ្លួន របស់កូនសុំដែលកើតមកពីការពពោះជំនួស

ជំពូកទី ៧៖ ការទទួលខុសត្រូវរបស់អ្នកដាក់ពាក្យសុំពពោះជំនួស

មាត្រា ៤៨ បន្ទុកចំណាយរបស់អ្នកដាក់ពាក្យសុំពពោះជំនួស

(ចំនុចទី២ ពន្ធដាក់ពាក្យសុំពពោះជំនួស និងសោហ៊ុយផ្សេងៗ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរួមក្រសួងបី គឺក្រសួងកិច្ចការនារី ក្រសួងសុខាភិបាល និងក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចហិរញ្ញវត្ថុ)

មាត្រា ៤៩ ការទទួលខុសត្រូវ ក្នុងការណីអ្នកដាក់ពាក្យសុំពពោះជំនួសមិនបានដាក់ពាក្យសុំកូន

(ប្តូរ មិនមែនជាជនជាតិខ្មែរ មកជា មិនមានសញ្ជាតិខ្មែរ)

មាត្រា ៥០ ការទទួលខុសត្រូវ ចំពោះការបំពានកិច្ច របស់អ្នកដាក់ពាក្យសុំពពោះជំនួស

ជំពូកទី ៨៖ ទោសប្បញ្ញត្តិ

(ជាបន្ទុកពិនិត្យរបស់ក្រសួង យុត្តិធម៌)

មាត្រា ៥១ អំពើលក់ ដូរ មេជីវិតញី ឈ្មោល ឬអំប្រ៊ីយ៉ុង

មាត្រា ៥២ ការអោយប្រាក់ វត្ថុមានតម្លៃ ឬផលប្រយោជន៍ដោយមានគោលដៅ

មាត្រា ៥៣ អំពើធ្វើជាអន្តរការី

មាត្រា ៥៤ ការផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈទាក់ទងនឹងការពពោះជំនួស

មាត្រា ៥៥ ការផ្តល់សេវាពពោះជំនួស ដោយគ្មានឈ្មោះក្នុងបញ្ជី

មាត្រា ៥៦ ការប្រើបច្ចេកវិទ្យាជំនួយការបង្កកំណើត ដោយពុំទាន់មានការអនុញ្ញាតពីគណៈកម្មាធិការជាតិគ្រប់គ្រងការពពោះជំនួស

មាត្រា ៥៧ ការផ្តល់សេវា ដើម្បីអោយជនដទៃធ្វើអាជីវកម្មពពោះជំនួស

មាត្រា ៥៨ អំពើបំពានការប្រើប្រាស់អំប្រ៊ីយ៉ុង និងការជ្រើសរើសភេទ

មាត្រា ៥៩ ការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌរបស់នីតិបុគ្គល

មាត្រា ៦០ ទោសបន្ថែមដែលអនុវត្តចំពោះនីតិបុគ្គល

ជំពូកទី ៩៖ អវសានប្បញ្ញត្តិ

(ជាបន្ទុកពិនិត្យរបស់ក្រសួង យុត្តិធម៌)

មាត្រា ៦១ អានុភាពនៃបទប្បញ្ញត្តិដែលផ្ទុយនឹងច្បាប់នេះ

មាត្រា ៦២ កាលបរិច្ឆេទនៃការអនុវត្តច្បាប់នេះ

ក្រុមប្រឹក្សាអ្នកច្បាប់និងយកច្បាប់នេះទៅប្រជុំផ្ទៃក្នុងក្រុមតូចសិន បើមានយោបល់កែប្រែនិងជម្រាបជូនជាក្រោយ មុនដាក់ជូនទៅគណៈរដ្ឋមន្ត្រីពិនិត្យជារួម។

ការកំណត់ពេលប្រជុំអន្តរក្រសួង មុនដាក់ចូលការពារនៅទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី ខាងក្រសួងកិច្ចការនារី និងជម្រាបជូនក្រោយចូលឆ្នាំខ្មែរ។

អាស្រ័យហេតុនេះសូម **លោកជំទាវអនុប្រធានអចិន្ត្រៃយ៍ និងឯកឧត្តមអគ្គលេខាធិការ** មេត្តាជ្រាបជារបាយការណ៍ដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់។

សូម **លោកជំទាវអនុប្រធានអចិន្ត្រៃយ៍ និងឯកឧត្តមអគ្គលេខាធិការ** មេត្តាទទួលនូវការគោរពដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ពីនាងខ្ញុំ ។

អគ្គលេខាធិការរង

ង៉ែត_សិរីលក្ខិណា

ឯកសារជូនភ្ជាប់៖

- សេចក្តីព្រាងច្បាប់ស្តីពី " ការពពោះជំនួស "

ចម្លងជូន៖

- ការិយាល័យលោកជំទាវអនុប្រធានអចិន្ត្រៃយ៍ គជបជ
- ការិយាល័យឯកឧត្តមនាយឧត្តមសេនីយ៍ អគ្គលេខាធិការ គជបជ
- លេខាធិការដ្ឋាន គជបជ
- ឯកសារកាលប្បវត្តិ

សេចក្តីព្រាងច្បាប់

ស្តីពី

ការពពោះជំនួស

មាតិកា

ជំពូកទី ១៖ បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា ១.- គោលដៅ ១

មាត្រា ២.-គោលបំណង ១

មាត្រា ៣.- វិសាលភាព ១

មាត្រា ៤.- និយមន័យ ១

មាត្រា ៥.-គោលការណ៍ជាមូលដ្ឋាន ២

ជំពូកទី ២៖ រចនាសម្ព័ន្ធ តួនាទី និង ភារកិច្ច របស់ គណៈកម្មាធិការជាតិ គ្រប់គ្រងការពពោះជំនួស គណៈកម្មការជំនាញ និង ការិយាល័យទទួលពាក្យសុំ

មាត្រា ៦.- គណៈកម្មាធិការជាតិគ្រប់គ្រងការពពោះជំនួស ៣

មាត្រា ៧.- តួនាទី និងភារកិច្ច របស់គណៈកម្មាធិការជាតិគ្រប់គ្រងការពពោះជំនួស ៣

មាត្រា ៨.- គណៈកម្មការជំនាញ ៤

មាត្រា ៩.-តួនាទី និងភារកិច្ច របស់គណៈកម្មការជំនាញ ៤

មាត្រា ១០.- ការិយាល័យទទួលពាក្យសុំ ៥

មាត្រា ១១.- តួនាទី និងភារកិច្ច របស់ការិយាល័យទទួលពាក្យសុំ ៥

ជំពូកទី៣៖ លក្ខខណ្ឌ និងនីតិវិធីនៃការពពោះជំនួស

ផ្នែកទី ១៖ លក្ខខណ្ឌនៃការពពោះជំនួស

មាត្រា ១២.-ការបង្កើតអំប្រ៊ីយ៉ុង ៦

មាត្រា ១៣.- លក្ខខណ្ឌរបស់ប្ដីប្រពន្ធដែលដាក់ពាក្យសុំ ៦

មាត្រា១៤.- លក្ខខណ្ឌរបស់អ្នកបរិច្ចាគមេជីវិត ៧

មាត្រា ១៥.-លក្ខខណ្ឌរបស់អ្នកពពោះជំនួស ៧

ផ្នែកទី២៖ កិច្ចសន្យាទាក់ទងនឹងការពពោះជំនួស

មាត្រា ១៦.- និយមន័យនៃកិច្ចសន្យាទាក់ទងនឹងការពពោះជំនួស ៨

មាត្រា ១៧.- ទម្រង់នៃកិច្ចសន្យាទាក់ទងនឹងការពពោះជំនួស ៨

មាត្រា ១៨.- ខ្លឹមសារនៃកិច្ចសន្យាទាក់ទងនឹងការពពោះជំនួស ៩

មាត្រា ១៩.- ការរំលាយកិច្ចសន្យាទាក់ទងនឹងការពពោះជំនួស ៩

មាត្រា ២០.- បញ្ញត្តិពិសេសអំពីការបង្ហាញឆន្ទៈរំលាយកិច្ចសន្យាទាក់ទងនឹងការពពោះជំនួស ១០

មាត្រា ២១.- ការបញ្ចប់កិច្ចសន្យាទាក់ទងនឹងការពពោះជំនួស ១០

ផ្នែកទី ៣៖ នីតិវិធីនៃការដាក់ពាក្យសុំពពោះជំនួស

មាត្រា ២២.- របៀបដាក់ពាក្យសុំ និង ចំណុចដែលត្រូវសរសេរនៅក្នុងពាក្យសុំ ១១

មាត្រា ២៣.- ឯកសារភ្ជាប់ជាមួយពាក្យសុំពពោះជំនួស ១១

មាត្រា ២៤.- ការប្រគល់ច្បាប់ដើមនៃអត្តសញ្ញាណប័ណ្ណ ឬលិខិតឆ្លងដែន ឬ ឯកសារផ្សេងទៀត ១២

មាត្រា ២៥.- ការពិនិត្យពាក្យសុំពពោះជំនួសដោយការិយាល័យទទួលពាក្យសុំ ១៣

មាត្រា ២៦.- លិខិតបង្គាប់ឲ្យកែតម្រូវ និងលិខិតលើកចោល ១៣

មាត្រា ២៧.- ការបញ្ជូនពាក្យសុំពពោះជំនួស ១៣

មាត្រា២៨.- ការពិនិត្យពាក្យសុំពពោះជំនួស និងឯកសារភ្ជាប់ដោយគណៈកម្មាធិការជាតិគ្រប់គ្រងការពពោះជំនួស ១៣

មាត្រា ២៩.- ការពិនិត្យ ការបញ្ជូនលទ្ធផល និងយោបល់ដោយគណៈកម្មការជំនាញ ១៤

មាត្រា ៣០.- ការពិនិត្យ និង សម្រេចដោយគណៈកម្មាធិការជាតិគ្រប់គ្រងការពពោះជំនួស ១៥

ផ្នែកទី៤៖ នីតិវិធីនៃការដាក់ពាក្យសុំឲ្យពិនិត្យឡើងវិញ និងការប្តឹងតវ៉ា

មាត្រា ៣១.- ពាក្យសុំឲ្យពិនិត្យឡើងវិញ ចំពោះការលើកចោលពាក្យសុំពពោះជំនួសរបស់ការិយាល័យទទួល ពាក្យសុំ ១៥

មាត្រា ៣២.- ការប្តឹងតវ៉ាចំពោះសេចក្តីសម្រេចទាក់ទងទៅនឹងការពពោះជំនួស របស់គណៈកម្មការជាតិគ្រប់គ្រង ការពពោះជំនួស ១៥

ជំពូកទី ៤៖ ការអនុវត្តការពពោះជំនួស និងការតាមដានក្រោយពីការដាក់អំប្រ៊ីយ៉ុង

មាត្រា ៣៣.- ការជ្រើសរើសកន្លែងផ្តល់បច្ចេកវិទ្យាជំនួយការបង្កកំណើត បម្រើឲ្យការពពោះជំនួស ១៦

មាត្រា ៣៤.- ការផ្តល់សេវាកម្មលើបច្ចេកវិទ្យាជំនួយការបង្កកំណើត បម្រើឲ្យការពពោះជំនួស.......................... ១៦

មាត្រា ៣៥.- ការរក្សាទុក ការប្រើប្រាស់ និងការបញ្ចប់អត្ថិភាពនៃមេជីវិត និងអំប្រ៊ីយ៉ុង ១៧

មាត្រា ៣៦.- ការតាមដាន ការប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យាជំនួយការបង្កកំណើត បម្រើឲ្យការពពោះជំនួស ១៧

មាត្រា ៣៧.- ការរំលូតកូន ១៧

ជំពូកទី ៥៖ ការសម្រេចអំពីបុត្តភាព

មាត្រា ៣៨.- មាតុភាព... ១៧

មាត្រា ៣៩.- ការសន្មតបិតុភាព.. ១៧

មាត្រា ៤០.- ករណីយកិច្ចនៃការចុះបញ្ជីកំណើត ១៧

ជំពូកទី ៦៖ សុំកូន

មាត្រា ៤១.- សុំកូនពេញលេញ ១៨

មាត្រា ៤២.- សុំកូនពេញលេញ ក្នុងករណីសហព័ទ្ធម្ខាង មិនមែនជាជនជាតិខ្មែរ ១៩

មាត្រា ៤៣.- សុំកូនធម្មតា ក្នុងករណីសហព័ទ្ធណាម្ខាងនៃអ្នកដាក់ពាក្យសុំបានទទួលមរណភាព ក្រោយពេលដាក់ ពាក្យសុំកូនពេញលេញ ១៩

មាត្រា ៤៤.- សុំកូនធម្មតា ១៩

មាត្រា ៤៥.- នីតិវិធីសម្រេចអំពីសុំកូន.. ២០

មាត្រា ៤៦.- ការចុះបញ្ជី និងការរក្សាការសម្ងាត់នៃសុំកូន ដែលកើតមកពីការពពោះជំនួស............................. ២០

មាត្រា ៤៧.- សិទ្ធិដឹងអំពីកំណើតខ្លួន របស់កូនសុំដែលកើតមកពីការពពោះជំនួស.. ២០

ជំពូកទី ៧៖ ការទទួលខុសត្រូវរបស់អ្នកដាក់ពាក្យសុំពពោះជំនួស

មាត្រា ៤៨.- បន្ទុកចំណាយរបស់អ្នកដាក់ពាក្យសុំពពោះជំនួស ២១

មាត្រា ៤៩.- ការទទួលខុសត្រូវ ក្នុងករណីអ្នកដាក់ពាក្យសុំពពោះជំនួសមិនបានដាក់ពាក្យសុំកូន...................... ២១

មាត្រា ៥០.- ការទទួលខុសត្រូវ ចំពោះការបំពានកិច្ច របស់អ្នកដាក់ពាក្យសុំពពោះជំនួស ២២

ជំពូកទី ៨៖ ទោសប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ៥១.- អំពើលក់-ដូរ មេជីវិតញី ឈ្មោល ឬអំប្រ៊ីយ៉ុង..........២២

មាត្រា ៥២.- ការឲ្យ ប្រាក់ វត្ថុមានតម្លៃ ឬ ផលប្រយោជន៍ ដោយមានគោលដៅ..........២៣

មាត្រា ៥៣.- អំពើធ្វើជាអន្តរការី..........២៣

មាត្រា ៥៤.- ការផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈ ទាក់ទងនឹងការពពោះជំនួស..........២៣

មាត្រា ៥៥.- ការផ្តល់សេវាពពោះជំនួស ដោយគ្មានឈ្មោះក្នុងបញ្ជី..........២៤

មាត្រា ៥៦.- ការប្រើបច្ចេកវិទ្យាជំនួយការបង្កកំណើត ដោយពុំទាន់មានការអនុញ្ញាតពីគណៈកម្មាធិការជាតិគ្រប់គ្រង ការពពោះជំនួស..........២៤

មាត្រា ៥៧.- ការផ្តល់សេវា ដើម្បីឲ្យជនដទៃធ្វើអាជីវកម្មពពោះជំនួស..........២៥

មាត្រា ៥៨.- អំពើបំពានការប្រើប្រាស់អំប្រ៊ីយ៉ុង និងការជ្រើសរើសភេទ..........២៦

មាត្រា ៥៩.- ការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌរបស់នីតិបុគ្គល..........២៦

មាត្រា ៦០.- ទោសបន្ថែមដែលអនុវត្តចំពោះនីតិបុគ្គល..........២៦

ជំពូកទី ៩
អវសានប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ៦១.- អានុភាពនៃបទប្បញ្ញត្តិដែលផ្ទុយនឹងច្បាប់នេះ..........២៧

មាត្រា ៦២.- កាលបរិច្ឆេទនៃការអនុវត្តច្បាប់នេះ..........២៧

ជំពូកទី ១

បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា ១ – គោលដៅ

ច្បាប់នេះ មានគោលដៅបញ្ញត្តអំពីលក្ខខណ្ឌ នីតិវិធី និងវិធាននានាដែលពាក់ព័ន្ធទៅនឹងការពពោះជំនួស នៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

មាត្រា ២ – គោលបំណង

ច្បាប់នេះ មានគោលបំណង ធានាការអនុវត្តឲ្យបានត្រឹមត្រូវនូវការពពោះជំនួស ដើម្បីការពារសិទ្ធិរបស់ជនដែលពាក់ព័ន្ធទៅនឹងការពពោះជំនួស ជាពិសេស ស្ត្រី និងកុមារឲ្យបានសមស្របតាមបញ្ញត្តិច្បាប់ និងការពារ ទប់ស្កាត់ មិនឲ្យមានអាជីវកម្មតាមរយៈសេវាពពោះជំនួស ។

មាត្រា ៣ – វិសាលភាព

ច្បាប់នេះ មានវិសាលភាពអនុវត្តចំពោះការពពោះជំនួស ដោយផ្អែកលើពាក្យសុំដែលធ្វើឡើងនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

មាត្រា ៤ – និយមន័យ

វាក្យស័ព្ទសំខាន់ៗ ដែលប្រើប្រាស់ក្នុងច្បាប់នេះ មាននិយមន័យដូចតទៅ៖

- មេជីវិតឈ្មោល សំដៅដល់កោសិកាបន្តពូជបុរស ។
- ម្ចាស់មេជីវិតឈ្មោល រួមមាន៖ អ្នកដាក់ពាក្យសុំ (ប្តី) អ្នកបរិច្ចាគមេជីវិតឈ្មោល ។
- មេជីវិតញី សំដៅដល់កោសិកាបន្តពូជស្ត្រី ។
- ម្ចាស់មេជីវិតញី រួមមាន៖ អ្នកដាក់ពាក្យសុំ (ប្រពន្ធ) អ្នកបរិច្ចាគមេជីវិតញី ។
- ការពពោះជំនួស សំដៅដល់ការពពោះដោយប្រើប្រាស់ ប្រភេទមួយនៃបច្ចេកវិទ្យាជំនួយការបង្កកំណើត (Assisted Reproductive Technologies) ដោយយកមេជីវិតញី និងមេជីវិតឈ្មោលពីសរីរាង្គមនុស្ស ដើម្បីបង្កើតអំប្រីយ៉ុងសម្រាប់ដាក់បញ្ចូលទៅក្នុងពោះស្ត្រីម្នាក់ផ្សេងទៀត ។
- បច្ចេកវិទ្យាជំនួយការបង្កកំណើត សំដៅដល់វិធីសាស្ត្រដែលអនុញ្ញាតឲ្យដកយកចេញនូវមេជីវិតញី ឬ ឈ្មោលពីសរីរាង្គមនុស្ស ដើម្បីធ្វើឲ្យមានផ្ទៃពោះក្នុងលក្ខណៈមិនមែនជាធម្មជាតិ។

- អំប្រីយ៉ុង សំដៅដល់សំណុំកោសិកាតំណជីវិត ក្នុងដំណាក់កាលទើបកកើតបានពីការជួបគ្នារវាងមេជីវិតឈ្មោល និងមេជីវិតញី និងកកើតជាជីវិតមួយថ្មី ដោយគិតចាប់ពីពេលចាប់ផ្ដើមរលាយចូលគ្នារវាងមេជីវិតឈ្មោល និងមេជីវិតញីរហូតរយៈពេល ០៨ (ប្រាំបី) សប្ដាហ៍ ។
- អំប្រីយ៉ុងបម្រុង សំដៅដល់អំប្រីយ៉ុងដែលរក្សាទុកសម្រាប់ជំនួសអំប្រីយ៉ុងដែលតោងមិនជាប់ (Embryo Implantation Unsuccessful) ។
- អ្នកពពោះជំនួស សំដៅដល់ស្ត្រីដែលទទួលដាក់អំប្រីយ៉ុងក្នុងពោះ តាមកិច្ចសន្យាទាក់ទងនឹងការពពោះជំនួស ។
- ទារកនៅក្នុងគភ៌ សំដៅដល់ទារកដែលមានអាយុលើសពី ០៨ (ប្រាំបី) សប្ដាហ៍ ដែលនៅក្នុងស្បូន ឬ នៅក្រៅស្បូន (ក្រៅអូវែមនុស្ស) ។
- ការធ្វើអាជីវកម្ម សំដៅដល់ការធ្វើសកម្មភាព ដើម្បីទទួលបានកម្រៃ សេវា ឬ ផលប្រយោជន៍ផ្សេងៗទៀត ដូចជា៖ ការលក់ ការដោះដូរ ការចែកចាយ ការចុះផ្សាយព័ត៌មាន ជាអាទិ៍ ។
- អ្នកវិជ្ជាជីវៈសុខាភិបាល សំដៅដល់គ្រូពេទ្យ ទន្តពេទ្យ ឆ្មប គិលានុបដ្ឋាក ឱសថការី អ្នកបច្ចេកទេសមន្ទីរពិសោធន៍សុខាភិបាល អ្នកព្យាបាលដោយចលនា ទន្តគិលានុបដ្ឋាក អ្នកបច្ចេកទេសវិទ្យុសាស្ត្រ និងអ្នកវិជ្ជាជីវៈសុខាភិបាលផ្សេងទៀតដែលទទួលបានការចុះបញ្ជីការជាមួយគណៈវិជ្ជាជីវៈសុខាភិបាលពាក់ព័ន្ធ ។
- អ្នកប្រកបវិជ្ជាជីវៈសុខាភិបាល សំដៅដល់អ្នកវិជ្ជាជីវៈសុខាភិបាល ដែលទទួលបានអាជ្ញាប័ណ្ណប្រកបវិជ្ជាជីវៈ ។

មាត្រា ៥ – គោលការណ៍ជាមូលដ្ឋាន

ច្បាប់នេះ កំណត់អំពីគោលការណ៍មូលដ្ឋានដូចខាងក្រោម៖

១- គោរពនូវសេរីភាពនៃឆន្ទៈរបស់បុគ្គល ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការពពោះជំនួស ក្នុងការផ្ដល់លទ្ធភាព ចំពោះប្ដីប្រពន្ធដែលពុំអាចពពោះដោយខ្លួនឯងបាន ។

២- ហាមឃាត់ការធ្វើអាជីវកម្ម ដែលទាក់ទងនឹងការពពោះជំនួស ។

៣- គោរពសិទ្ធិ សេរីភាព សេចក្ដីថ្លៃថ្នូរ និងលើកកំពស់សុខុមាលភាព សុវត្ថិភាពរបស់ស្ត្រី ជាពិសេស ស្ត្រីដែលពពោះជំនួស ។

៤- គាំពារសុខុមាលភាព និងឧត្តមប្រយោជន៍កុមារដែលកើតដោយការពពោះជំនួស៖

- ឲ្យទទួលបាន ការបីបាច់ថែរក្សាពីគ្រួសារមួយ ដែលមានលទ្ធភាពគ្រប់គ្រាន់ក្នុងការចិញ្ចឹមបីបាច់ ។

- លើកកំពស់ផ្លូវចិត្ត (ផ្លូវអារម្មណ៍) ផ្លូវកាយរបស់កុមារដែលកើតពីការពពោះជំនួស ។
- ធានាក្នុងការការពារឲ្យកុមារដែលកើតពីការពពោះជំនួស ឲ្យទទួលបាននូវសិទ្ធិដូចគ្នាដូចកុមារទូទៅ ។

ជំពូកទី ២

រចនាសម្ព័ន្ធ តួនាទី និងភារកិច្ច របស់ គណៈកម្មាធិការជាតិគ្រប់គ្រងការពពោះជំនួស គណៈកម្មការជំនាញ និង ការិយាល័យទទួលពាក្យសុំ

មាត្រា ៦ -- គណៈកម្មាធិការជាតិគ្រប់គ្រងការពពោះជំនួស

ត្រូវបានបង្កើតគណៈកម្មាធិការជាតិគ្រប់គ្រងការពពោះជំនួស សរសេរអក្សរកាត់ គ.គ.ព.ជ ដែលដឹកនាំដោយរដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកវិស័យកិច្ចការនារី និងមានការចូលរួមពីស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ។

សមាសភាពគណៈកម្មាធិការជាតិគ្រប់គ្រងការពពោះជំនួស ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

មាត្រា ៧ -- តួនាទី និងភារកិច្ចរបស់គណៈកម្មាធិការជាតិគ្រប់គ្រងការពពោះជំនួស

គណៈកម្មាធិការជាតិគ្រប់គ្រងការពពោះជំនួស មានតួនាទី និងភារកិច្ច៖

១- ពិនិត្យពាក្យសុំ និងសំណុំឯកសារពពោះជំនួស ដែលការិយាល័យទទួលពាក្យសុំ បានបញ្ជូនមកគណៈកម្មាធិការជាតិគ្រប់គ្រងការពពោះជំនួស ។

២- ពិនិត្យ និងសម្រេចអនុញ្ញាត ឬ មិនអនុញ្ញាតឲ្យពពោះជំនួស ក្រោយពីបានទទួលលទ្ធផល និងយោបល់ពីគណៈកម្មការជំនាញ ។

៣- បង្គាប់ឲ្យគណៈកម្មការជំនាញ បញ្ចប់ជីវិតអំប្រីយ៉ុងបម្រុង ។

៤- ពិនិត្យ និងសម្រេចអំពីការទាមទារដែលមានចែងនៅក្នុងមាត្រា ៤៧ (សិទ្ធិដឹងអំពីកំណើតខ្លួនរបស់កូនសុំដែលកើតមកពីការពពោះជំនួស) នៃច្បាប់នេះ ។

៥- គ្រប់គ្រង ត្រួតពិនិត្យ និងតាមដានអំពីសេវាកម្មនៃបច្ចេកវិទ្យាជំនួយការបង្កកំណើត ដែលមានបញ្ញត្តិដោយច្បាប់ ឬ បទដ្ឋានគតិយុត្តនានា ។

៦- ពិនិត្យ តាមដាន អំពីការអនុវត្តច្បាប់ និងរៀបចំបំពេញបន្ថែម ចំពោះការខ្វះចន្លោះនៃបទប្បញ្ញត្តិគតិយុត្ត ។

៧- កិច្ចការផ្សេងទៀតដែលបានកំណត់ក្នុងច្បាប់ និងបទដ្ឋានគតិយុត្តផ្សេងទៀត ។

មាត្រា ៨ -- គណៈកម្មការជំនាញ

ក្រសួងសុខាភិបាលត្រូវបង្កើតគណៈកម្មការជំនាញ ដើម្បីជួយដល់គណៈកម្មាធិការជាតិគ្រប់គ្រងការពពោះជំនួស នៅក្នុងដំណើរការពពោះជំនួស ។

សមាសភាពគណៈកម្មការជំនាញ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់ក្រសួងសុខាភិបាល ។

មាត្រា ៩ -- តួនាទី និងភារកិច្ចរបស់គណៈកម្មការជំនាញ

គណៈកម្មការជំនាញ មានតួនាទី និងភារកិច្ចៈ

១- ធ្វើការផ្ទៀងផ្ទាត់ឯកសារភ្ជាប់ជាមួយនឹងពាក្យសុំ ។

២- ពិនិត្យលើឯកសារបញ្ជាក់ពីគ្រូពេទ្យជំនាញអំពីការប្រឹក្សាយោបល់ផ្សេងៗ ដែលបានភ្ជាប់ជាមួយនឹងពាក្យសុំ ។

៣- ធ្វើការពិនិត្យសុខភាពរបស់ម្ចាស់មេជីវិតញី ឈ្មោល ឬ អ្នកពពោះជំនួស ក្នុងករណីយល់ឃើញថាចាំបាច់ ។

៤- ពិនិត្យមេជីវិតញី មេជីវិតឈ្មោល ក្នុងករណីយល់ឃើញថាចាំបាច់ ។

៥- ផ្តល់លទ្ធផល និងយោបល់ទាក់ទងនឹងការពិនិត្យ ដែលមានចែងនៅក្នុងចំណុចទី ១ រហូតដល់ចំណុចទី ៤ ខាងលើនេះ ទៅគណៈកម្មាធិការជាតិគ្រប់គ្រងការពពោះជំនួស ។

៦- ត្រួតពិនិត្យ តាមដាន អំពីការប្រើប្រាស់អំប្រ៊ីយ៉ុង ការបញ្ចប់ជីវិតអំប្រ៊ីយ៉ុងបម្រុង តាមការចង្អុលបង្ហាញរបស់គណៈកម្មាធិការជាតិគ្រប់គ្រងការពពោះជំនួស ។

៧- ផ្តល់យោបល់អំពីវិធីសាស្ត្រ និងចំណុចផ្សេងទៀត ទាក់ទងនឹងការប្រើប្រាស់អំប្រ៊ីយ៉ុង និងការរក្សាទុកអំប្រ៊ីយ៉ុងបម្រុង ទៅគណៈកម្មាធិការជាតិគ្រប់គ្រងការពពោះជំនួស ។

៨- រក្សាទុកឯកសារព័ត៌មាន និងឯកសារផ្សេងៗដែលទាក់ទងនឹងចំណុចខាងលើ ។

៩- កិច្ចការផ្សេងទៀតដែលបានកំណត់ក្នុងច្បាប់ និងបទដ្ឋានគតិយុត្តផ្សេងទៀត ។

មាត្រា ១០ -- ការិយាល័យទទួលពាក្យសុំ

១- ក្រសួងសុខាភិបាល ត្រូវរៀបចំឲ្យមានការិយាល័យទទួលពាក្យសុំពពោះជំនួស ដើម្បីជួយដល់គណៈកម្មាធិការជាតិគ្រប់គ្រងការពពោះជំនួស នៅក្នុងដំណើរការពពោះជំនួស ។

២- ដើម្បីឲ្យអ្នកដាក់ពាក្យសុំ ធ្វើការជ្រើសរើស ការិយាល័យទទួលពាក្យសុំ ត្រូវមានបញ្ជីឈ្មោះ៖

ក- អ្នកប្រកបវិជ្ជាជីវៈសុខាភិបាល ដែលផ្តល់សេវាពពោះជំនួស និង

ខ- បញ្ជីឈ្មោះកន្លែងផ្តល់សេវាពពោះជំនួស ។

៣- បញ្ជីឈ្មោះអ្នកប្រកបវិជ្ជាជីវៈសុខាភិបាល និងកន្លែងផ្តល់សេវាពពោះជំនួស ដែលមានចែងនៅក្នុងកថាខណ្ឌទី ២ ខាងលើនេះ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់ក្រសួងសុខាភិបាល ។

មាត្រា ១១ -- តួនាទី និងភារកិច្ចរបស់ការិយាល័យទទួលពាក្យសុំ

ការិយាល័យទទួលពាក្យសុំមានតួនាទី និងភារកិច្ច៖

១- ពិនិត្យពាក្យសុំពពោះជំនួស និងឯកសារភ្ជាប់ ។

២- បង្គាប់ឲ្យធ្វើការកែតម្រូវពាក្យសុំពពោះជំនួស ។

៣- គ្រប់គ្រង រក្សាទុកពន្ធដាក់ពាក្យសុំពពោះជំនួស និងសោហ៊ុយចំណាយផ្សេងៗដែលទាក់ទងនឹងការពពោះជំនួស ។

៤- រក្សាទុកជានិរន្ត នូវរាល់ឯកសារពាក់ព័ន្ធនឹងពាក្យសុំពពោះជំនួស និងឯកសារព័ត៌មានដែលសម្រេចដោយគណៈកម្មាធិការជាតិគ្រប់គ្រងការពពោះជំនួស និងឯកសារពាក់ព័ន្ធដទៃទៀត ។

៥- ទទួលការជូនដំណឹងអំពីការរំលាយកិច្ចសន្យារបស់ភាគីនៃការពពោះជំនួស ហើយបញ្ជូនការជូនដំណឹងនោះទៅគណៈកម្មាធិការជាតិគ្រប់គ្រងការពពោះជំនួស ។

៦- ជូនដំណឹងអំពីឈ្មោះអ្នកប្រកបវិជ្ជាជីវៈសុខាភិបាលដែលផ្តល់សេវាពពោះជំនួស និងកន្លែងផ្តល់សេវាពពោះជំនួស ដែលអ្នកដាក់ពាក្យសុំបានជ្រើសរើសសម្រាប់ផ្តល់បច្ចេកវិទ្យាជំនួយការបង្កកំណើតទៅគណៈកម្មាធិការជាតិគ្រប់គ្រងការពពោះជំនួស ។

៧- ផ្តល់ព័ត៌មានទាក់ទងនឹងការទាមទារដែលមានចែងនៅក្នុងមាត្រា ៤៧ (សិទ្ធិដឹងអំពីកំណើតខ្លួនរបស់កូនសុំដែលកើតមកពីការពពោះជំនួស) នៃច្បាប់នេះ តាមការសម្រេចរបស់គណៈកម្មាធិការជាតិគ្រប់គ្រងការពពោះជំនួស ។

៨- កិច្ចការផ្សេងទៀតដែលបានកំណត់ក្នុងច្បាប់ និងបទដ្ឋានគតិយុត្តផ្សេងទៀត ។

ជំពូកទី៣

លក្ខខណ្ឌ និងនីតិវិធីនៃការពពោះជំនួស

ផ្នែកទី ១

លក្ខខណ្ឌនៃការពពោះជំនួស

មាត្រា ១២ -- ការបង្កើតអំប្រីយ៉ុង

អំប្រីយ៉ុងត្រូវបានបង្កើតឡើង តាមវិធីដូចខាងក្រោម៖

១- ដោយប្រើប្រាស់មេជីវិតឈ្មោលរបស់បុរស និងមេជីវិតញីរបស់ស្ត្រីដែលដាក់ពាក្យសុំពពោះជំនួស ។

២- ដោយប្រើប្រាស់មេជីវិតឈ្មោលរបស់បុរស ឬ មេជីវិតញីរបស់ស្ត្រីដែលដាក់ពាក្យសុំជាមួយនឹងមេជីវិតឈ្មោល ឬ មេជីវិតញីរបស់តតិយជន (អ្នកបរិច្ចាគមេជីវិត) តែមិនមែនជាមេជីវិតញីរបស់អ្នកពពោះជំនួសនោះឡើយ ។

មាត្រា ១៣ -- លក្ខខណ្ឌរបស់ប្តីប្រពន្ធដែលដាក់ពាក្យសុំ

១- ប្តីប្រពន្ធដែលដាក់ពាក្យសុំត្រូវបំពេញលក្ខខណ្ឌទាំងអស់ដូចខាងក្រោម៖

ក- ត្រូវមានចំណងអាពាហ៍ពិពាហ៍ស្របច្បាប់ ។

ខ- ត្រូវមានសញ្ជាតិខ្មែរទាំងពីរនាក់ ។

គ- ប្តីប្រពន្ធត្រូវមានអាយុចាប់ពី ២៥ (ម្ភៃប្រាំ) ឆ្នាំ ដល់អាយុ ៤៥ (សែសិបប្រាំ) ឆ្នាំ ។

ឃ- ប្តីប្រពន្ធដែលមិនអាចមានកូនបង្កើតដោយខ្លួនឯង (ប្តី ឬ ប្រពន្ធគ្មានលទ្ធភាព ឬ សមត្ថភាពខ្សោយ)។

ង- អ្នកដាក់ពាក្យសុំ មិនមានកូនដែលកើតពីការពពោះជំនួស នៅពេលដាក់ពាក្យសុំ ។

២- ទោះបីជាមានបញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌទី ១ ចំណុច «ខ» ខាងលើនេះក៏ដោយ ក្នុងករណីដែលសហព័ទ្ធម្ខាងមិនមែនជាជនជាតិខ្មែរ ប្តីប្រពន្ធអាចដាក់ពាក្យសុំបាន លុះត្រាតែសហព័ទ្ធម្ខាងដែលមិនមែនជាជនជាតិខ្មែរនោះបានរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ស្របច្បាប់យ៉ាងតិច ០៣ (បី) ឆ្នាំមុនពេលដាក់ពាក្យសុំ ។

៣- ក្រៅពីបញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌទី ១ និងកថាខណ្ឌទី ២ ខាងលើនេះ បញ្ញត្តិនៃច្បាប់ស្តីពី សុំកូនអន្តរប្រទេស ត្រូវអនុវត្តចំពោះករណីដែលប្តីប្រពន្ធសងខាង ឬ ណាម្ខាងនៃអ្នកដាក់ពាក្យសុំនោះរស់នៅបរទេស ។

មាត្រា ១៤ -- លក្ខខណ្ឌរបស់អ្នកបរិច្ចាគមេជីវិត

អ្នកបរិច្ចាគមេជីវិត ត្រូវបំពេញលក្ខខណ្ឌទាំងអស់ដូចខាងក្រោម៖

១- ត្រូវមានសញ្ជាតិខ្មែរ ។

២- ត្រូវមានអាយុយ៉ាងតិច ១៨ (ដប់ប្រាំបី) ឆ្នាំ និងយ៉ាងច្រើន ៤៥ (សែសិបប្រាំ) ឆ្នាំ ។

៣- មិនមែនជាបុព្វញាតិ ឬ បច្ឆាញាតិផ្ទាល់ របស់អ្នកដាក់ពាក្យសុំ ។

៤- មិនមែនជាសាខាញាតិលោហិតក្នុង ០៣ (បី) ថ្នាក់ របស់អ្នកដាក់ពាក្យសុំណាម្ខាង ក្នុងករណីដែលមេជីវិតរបស់អ្នកដាក់ពាក្យសុំម្ខាងនោះ ត្រូវបានយកមកប្រើ ដើម្បីបង្កើតអំប្រ៊ីយ៉ុង ។

៥- មិនមែនជាអ្នកពពោះជំនួស ឬ សហព័ទ្ធរបស់អ្នកពពោះជំនួស ។

៦- ត្រូវមានការយល់ព្រមដោយស្ម័គ្រចិត្តរបស់អ្នកបរិច្ចាគមេជីវិត ។ ក្នុងករណីអ្នកបរិច្ចាគមេជីវិតមានសហព័ទ្ធ ត្រូវមានការយល់ព្រមពីសហព័ទ្ធរបស់អ្នកបរិច្ចាគមេជីវិតនោះផងដែរ ។

៧- ពុំមានជំងឺតំណពូជ មានសុខភាពល្អ ឬ ពុំមានជំងឺឆ្លងតាមកោសិកាមេជីវិតញី ឬ ឈ្មោល ។

៨- ពុំធ្លាប់បរិច្ចាគ សម្រាប់ករណីពពោះជំនួសពីមុនមក ។ ចំពោះមេជីវិតញី ទោះបីជាការបរិច្ចាគនោះ ធ្វើក្នុងករណីការពពោះជំនួសតែមួយក៏ដោយ ក៏អនុញ្ញាតឲ្យបរិច្ចាគយ៉ាងច្រើនត្រឹម ០៣ (បី) ដងប៉ុណ្ណោះ ។

មាត្រា ១៥ -- លក្ខខណ្ឌរបស់អ្នកពពោះជំនួស

អ្នកពពោះជំនួស ត្រូវបំពេញលក្ខខណ្ឌទាំងអស់ដូចខាងក្រោម៖

១- ត្រូវមានសញ្ជាតិខ្មែរ ។

២- ត្រូវមានអាយុចាប់ពី ១៨ (ដប់ប្រាំបី) ឆ្នាំ ដល់ ៤០ (សែសិប) ឆ្នាំ ។

៣- ត្រូវមានការយល់ព្រមដោយស្ម័គ្រចិត្តពីអ្នកពពោះជំនួស ។

៤- ត្រូវតែជាស្ត្រីដែលមានសហព័ទ្ធ និងមានការយល់ព្រមពីសហព័ទ្ធរបស់ស្ត្រីនោះ និងជាស្ត្រីដែលធ្លាប់មានកូនមុនការពពោះជំនួស ។

៥- មិនមែនជាបុព្វញាតិ ឬ ជាបច្ឆាញាតិផ្ទាល់ នៃអ្នកដាក់ពាក្យសុំ ។

៦- ត្រូវតែជាសាខាញាតិលោហិត របស់អ្នកដាក់ពាក្យសុំណាម្ខាង ។

៧- ជាស្ត្រីដែលមិនធ្លាប់ពពោះជំនួសពីមុនមក និងគ្មានផ្ទៃពោះ នៅពេលដាក់ពាក្យសុំពពោះជំនួស។

ផ្នែកទី២
កិច្ចសន្យាទាក់ទងនឹងការពពោះជំនួស

មាត្រា ១៦ - និយមន័យនៃកិច្ចសន្យាទាក់ទងនឹងការពពោះជំនួស

កិច្ចសន្យាទាក់ទងនឹងការពពោះជំនួស សំដៅទៅលើកិច្ចសន្យាដែលប្តីប្រពន្ធដាក់ពាក្យសុំពពោះជំនួស ឲ្យអ្នកទទួលពពោះជំនួស ពពោះ និងបង្កើតកូនជំនួសខ្លួន ហើយសុំកូនដែលកើតមកតាមរយៈការពពោះជំនួសនោះ ។

មាត្រា ១៧ - ទម្រង់នៃកិច្ចសន្យាទាក់ទងនឹងការពពោះជំនួស

កិច្ចសន្យាទាក់ទងនឹងការពពោះជំនួស ត្រូវធ្វើជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ហើយត្រូវសរសេរនូវចំណុចដូចខាងក្រោម៖

១- ឈ្មោះ និងអាសយដ្ឋាន របស់ប្តីប្រពន្ធដែលនឹងត្រូវដាក់ពាក្យសុំ និងលេខអត្តសញ្ញាណ-ប័ណ្ណ លិខិតឆ្លងដែន ឬ ឯកសារផ្សេងទៀតដែលអាចបញ្ជាក់អំពីអត្តសញ្ញាណរបស់ប្តីប្រពន្ធដែលនឹងត្រូវដាក់ពាក្យសុំ ។

២- ឈ្មោះ និងអាសយដ្ឋាន របស់អ្នកដែលត្រូវពពោះជំនួស និងលេខអត្តសញ្ញាណប័ណ្ណ លិខិតឆ្លងដែន ឬ ឯកសារផ្សេងទៀតដែលអាចបញ្ជាក់អំពីអត្តសញ្ញាណរបស់អ្នកដែលត្រូវពពោះជំនួស ។

៣- ឈ្មោះ និងអាសយដ្ឋាន របស់អ្នកដែលនឹងត្រូវបរិច្ចាគមេជីវិត និងលេខអត្តសញ្ញាណប័ណ្ណ លិខិតឆ្លងដែន ឬ ឯកសារផ្សេងទៀតដែលអាចបញ្ជាក់អំពីអត្តសញ្ញាណរបស់អ្នកដែលនឹងត្រូវបរិច្ចាគមេជីវិត ក្នុងករណីដែលមានអ្នកបរិច្ចាគមេជីវិត ។

៤- ខ្លឹមសារនៃកិច្ចសន្យាទាក់ទងនឹងការពពោះជំនួស ដូចមានចែងនៅក្នុងមាត្រា ១៨ (ខ្លឹមសារនៃកិច្ចសន្យាទាក់ទងនឹងការពពោះជំនួស) នៃច្បាប់នេះ ។

៥- កាលបរិច្ឆេទនៃការបង្កើតកិច្ចសន្យា ។

៦- ហត្ថលេខា ឬ ស្នាមម្រាមដៃរបស់ប្តីប្រពន្ធដាក់ពាក្យសុំ អ្នកពពោះជំនួស និងសហព័ទ្ធ (ក្នុងករណីដែលមានអ្នកបរិច្ចាគមេជីវិត ក៏ត្រូវមានហត្ថលេខា ឬ ស្នាមម្រាមដៃរបស់អ្នកបរិច្ចាគមេជីវិត និងសហព័ទ្ធ ប្រសិនបើអ្នកបរិច្ចាគមេជីវិតនោះមានសហព័ទ្ធ) ។

មាត្រា ១៨ -- ខ្លឹមសារនៃកិច្ចសន្យាទាក់ទងនឹងការពពោះជំនួស

កិច្ចសន្យាទាក់ទងនឹងការពពោះជំនួស ចាំបាច់ត្រូវតែមានខ្លឹមសារសំខាន់ដូចខាងក្រោម៖

១- ការព្រមព្រៀងរវាងអ្នកដាក់ពាក្យសុំ និងអ្នកពពោះជំនួស ក្នុងការប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យាជំនួយការបង្កកំណើត ដើម្បីដាក់អំប្រ៊ីយ៉ុងបញ្ចូលទៅក្នុងពោះអ្នកពពោះជំនួស ។

២- ការព្រមព្រៀងរវាងអ្នកដាក់ពាក្យសុំ និងអ្នកពពោះជំនួស ក្នុងការចំណាយដែលទាក់ទងនឹងនីតិវិធីនៃការពពោះជំនួស ។

៣- ការព្រមព្រៀងរវាងអ្នកដាក់ពាក្យសុំ និងអ្នកពពោះជំនួស ព្រមទាំងសហព័ទ្ធរបស់អ្នកពពោះជំនួស ទាក់ទងនឹងការដាក់ពាក្យសុំកូនដែលកើតពីការពពោះជំនួសនោះ ។

៤- ការព្រមព្រៀងរវាងអ្នកដាក់ពាក្យសុំ អ្នកពពោះជំនួសនិងសហព័ទ្ធ និងអ្នកបរិច្ចាគមេជីវិត (ក្នុងករណីដែលមានអ្នកបរិច្ចាគមេជីវិត) និងសហព័ទ្ធ (ក្នុងករណីអ្នកបរិច្ចាគមេជីវិតមានសហព័ទ្ធ) ក្នុងការរក្សាការសម្ងាត់អំពីការពពោះជំនួស ។

មាត្រា ១៩ -- ការរំលាយកិច្ចសន្យា ទាក់ទងនឹងការពពោះជំនួស

១- ភាគីនៃកិច្ចសន្យាអាចស្នើសុំរំលាយកិច្ចសន្យាបាន ក្នុងករណីណាមួយដូចខាងក្រោម៖

ក- គុណភាពនៃមេជីវិតរបស់អ្នកដាក់ពាក្យសុំ ឬ អ្នកបរិច្ចាគមេជីវិតមិនអាចធ្វើការបង្កកំណើតបាន ។

ខ- អំប្រ៊ីយ៉ុងមិនទាន់បានដាក់បញ្ចូលក្នុងសរីរាង្គបន្តពូជស្ត្រីដែលទទួលពពោះជំនួស ។

គ- មានការបញ្ជាក់ពីពេទ្យថា សុខភាពរបស់អ្នកពពោះជំនួសនោះ មិនអាចបន្តពពោះតទៅទៀតបាន ។

ឃ- អ្នកពពោះជំនួសបានចេញពីលំនៅដ្ឋាន ឬ ទីសំណាក់របស់ខ្លួន ហើយពុំអាចរកឃើញ (មុនពេលដាក់បញ្ចូលអំប្រ៊ីយ៉ុង ឬ ក្រោយពេលដាក់បញ្ចូលអំប្រ៊ីយ៉ុង) ។

ង- មូលហេតុផ្សេងទៀត ដែលការបន្តកិច្ចសន្យាទាក់ទងនឹងការពពោះជំនួស មានភាពពិបាកយ៉ាងខ្លាំង ។ ប៉ុន្តែនៅក្រោយពេលដែលអំប្រីយ៉ុងត្រូវបានដាក់បញ្ចូលក្នុងសរីរាង្គបន្តពូជស្ត្រី ដែលទទួលពពោះជំនួសហើយ ភាគីដែលដាក់ពាក្យសុំទាំងសងខាង ឬ ណាម្ខាង មិនអាចយកមូលហេតុត្រឹមតែការលែងលះ ឬ ការទទួលមរណភាពរបស់ភាគីណាម្ខាងមករំលាយកិច្ចសន្យាបានឡើយ ។

២- ក្នុងករណីកិច្ចសន្យាទាក់ទងនឹងការពពោះជំនួស ត្រូវបានរំលាយដោយមានមូលហេតុដូចបានរៀបរាប់ក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ ខាងលើនេះ អ្នកដាក់ពាក្យសុំ ត្រូវជូនដំណឹងទៅការិយាល័យទទួលពាក្យសុំ ។ បញ្ញត្តិនេះមិនរារាំងដល់អ្នកពពោះជំនួស ធ្វើការជូនដំណឹងទៅការិយាល័យទទួលពាក្យសុំឡើយ ។

មាត្រា ២០ -- បញ្ញត្តិពិសេសអំពីការបង្ហាញឆន្ទៈរំលាយកិច្ចសន្យាទាក់ទងនឹងការពពោះជំនួស

១- ការបង្ហាញឆន្ទៈអំពីការរំលាយកិច្ចសន្យាទាក់ទងនឹងការពពោះជំនួស ដោយយកមូលហេតុដែលមានចែងក្នុងចំណុច «ឃ» កថាខណ្ឌទី ១ នៃមាត្រា ១៩ (ការរំលាយកិច្ចសន្យាទាក់ទងនឹងការពពោះជំនួស) នៃច្បាប់នេះ ត្រូវធ្វើឡើងតាមវិធីនៃការបញ្ជូនតាមការផ្សាយជាសាធារណៈ ដែលមានចែងនៅក្នុងមាត្រា ២៥៦ (របៀបបញ្ជូនតាមការផ្សាយជាសាធារណៈ) នៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ដោយការបិទប្រកាសនៅកន្លែងសម្រាប់បិទប្រកាសរបស់សាលាដំបូង ដែលមានសមត្ថកិច្ចនៅលំនៅដ្ឋាន ឬ ទីសំណាក់របស់អ្នកពពោះជំនួស ។

២- ការបង្ហាញឆន្ទៈដែលបានចែងក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ ខាងលើនេះ ត្រូវចាត់ទុកថា បានដល់អ្នកពពោះជំនួស នៅពេលដែលអំឡុងពេល ០២ (ពីរ) សប្តាហ៍បានកន្លងផុត គិតចាប់ពីថ្ងៃដែលតុលាការបានបិទប្រកាស លើកលែងតែករណីអ្នកពពោះជំនួសនោះបានបង្ហាញខ្លួនមុនអំឡុងពេល ០២ (ពីរ) សប្តាហ៍នោះបានកន្លងផុត ។

៣- ចំពោះសោហ៊ុយនៃការបិទប្រកាស ដែលមានចែងនៅក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ ខាងលើនេះ ជាបន្ទុករបស់អ្នកដាក់ពាក្យសុំ ។

មាត្រា ២១ -- ការបញ្ចប់កិច្ចសន្យាទាក់ទងនឹងការពពោះជំនួស

១- កិច្ចសន្យាទាក់ទងនឹងការពពោះជំនួស ត្រូវបានបញ្ចប់នៅពេលដែលអ្នកពពោះជំនួសបានទទួលមរណភាពមុនពេលដែលទារកនៅក្នុងគភ៌មានកំណើត លើកលែងតែករណីទារកនៅក្នុងគភ៌នោះបានជួយសង្គ្រោះ ហើយមានជីវិត នៅពេលដែលអ្នកពពោះជំនួសនោះបានទទួលមរណភាព ។

២- ក្នុងករណីអ្នកពពោះជំនួសបានទទួលមរណភាពក្រោយពេលដែលទារកនៅក្នុងគភ៌ មានកំណើតហើយមានជីវិត នោះកិច្ចសន្យាមិនត្រូវបញ្ចប់បានឡើយ ។

ផ្នែកទី ៣
នីតិវិធីនៃការដាក់ពាក្យសុំពពោះជំនួស

មាត្រា ២២ – របៀបដាក់ពាក្យសុំ និងចំណុចដែលត្រូវសរសេរនៅក្នុងពាក្យសុំ

១- ពាក្យសុំពពោះជំនួស ត្រូវធ្វើឡើងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ និងដាក់ទៅការិយាល័យទទួលពាក្យសុំនៃក្រសួងសុខាភិបាល ។

២- នៅក្នុងពាក្យសុំពពោះជំនួស ត្រូវសរសេរបញ្ជាក់នូវចំណុចទាំងអស់ដូចខាងក្រោមនេះ៖

ក- ឈ្មោះ ថ្ងៃខែឆ្នាំកំណើត អាសយដ្ឋាន និងមុខរបររបស់ប្តីប្រពន្ធដែលដាក់ពាក្យសុំ ។

ខ- ឈ្មោះ ថ្ងៃខែឆ្នាំកំណើត អាសយដ្ឋាន និងមុខរបររបស់អ្នកពពោះជំនួស និងសហព័ទ្ធ ។

គ- ឈ្មោះ ថ្ងៃខែឆ្នាំកំណើត អាសយដ្ឋាន និងមុខរបររបស់អ្នកបរិច្ចាគមេជីវិត ប្រសិនបើមាន និងឈ្មោះ ថ្ងៃខែឆ្នាំកំណើត អាសយដ្ឋានរបស់សហព័ទ្ធ ក្នុងករណីអ្នកបរិច្ចាគមេជីវិតមានសហព័ទ្ធ ។

ឃ- កម្មវត្ថុនៃការដាក់ពាក្យសុំ (ការស្នើសុំអនុញ្ញាតឲ្យមានការពពោះជំនួស) ។

ង- មូលហេតុនៃការដាក់ពាក្យសុំ ។

ច- កាលបរិច្ឆេទនៃការដាក់ពាក្យសុំ និងហត្ថលេខា ឬ ស្នាមម្រាមដៃ របស់ប្តីប្រពន្ធដែលដាក់ពាក្យសុំ ។

៣- ក្រៅពីចំណុចដែលបានកំណត់ នៅក្នុងកថាខណ្ឌទី ២ ខាងលើនេះ គណៈកម្មាធិការជាតិគ្រប់គ្រងការពពោះជំនួស អាចចេញប្រកាសកំណត់អំពីចំណុចផ្សេងទៀត ដែលត្រូវសរសេរនៅក្នុងពាក្យសុំ ប្រសិនបើយល់ឃើញថាចាំបាច់ ។

មាត្រា ២៣ – ឯកសារភ្ជាប់ជាមួយពាក្យសុំពពោះជំនួស

១- នៅពេលដាក់ពាក្យសុំពពោះជំនួស អ្នកដាក់ពាក្យសុំត្រូវភ្ជាប់ជាមួយនូវឯកសារចាំបាច់មួយចំនួនដូចខាងក្រោម៖

ក- កិច្ចសន្យាទាក់ទងនឹងការពពោះជំនួស ។

ខ- សេចក្តីចម្លងសំបុត្រអាពាហ៍ពិពាហ៍ ឬ សេចក្តីចម្លងសំបុត្របញ្ជាក់អាពាហ៍ពិពាហ៍ របស់ប្តីប្រពន្ធអ្នកដាក់ពាក្យសុំ ដែលចេញដោយអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច ។

គ- អត្តសញ្ញាណប័ណ្ណ លិខិតឆ្លងដែន ឬ ឯកសារផ្សេងទៀត ដែលអាចបញ្ជាក់អំពីអត្តសញ្ញាណរបស់ប្តីប្រពន្ធអ្នកដាក់ពាក្យសុំ អ្នកពពោះជំនួសនិងសហព័ទ្ធ និងអ្នកបរិច្ចាគមេជីវិត ប្រសិនបើមាន និងសហព័ទ្ធ ក្នុងករណីអ្នកបរិច្ចាគមេជីវិតមានសហព័ទ្ធ ។

ឃ- លិខិតថ្កោលទោស ដែលមានសុពលភាព នៅពេលដាក់ពាក្យសុំ របស់ប្តីប្រពន្ធអ្នកដាក់ពាក្យសុំ ។ ក្នុងករណីដែលភាគីណាម្ខាងនៃអ្នកដាក់ពាក្យសុំ មិនមែនជាជនជាតិខ្មែរ ត្រូវមានលិខិតបញ្ជាក់ថា ពុំដែលមានទោសពីអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចនៃប្រទេសរបស់ជននោះ ។

ង- លិខិតបញ្ជាក់ពីការប្រឹក្សាយោបល់ពីគ្រូពេទ្យជំនាញអំពីអលទ្ធភាព ឬ សមត្ថភាពខ្សោយក្នុងការពពោះរបស់ប្តីប្រពន្ធដែលដាក់ពាក្យសុំ ។

ច- លិខិតបញ្ជាក់ពីការប្រឹក្សាយោបល់ពីគ្រូពេទ្យជំនាញផ្នែកទូទៅ ផ្នែកចិត្តសាស្ត្រ ផ្នែកសម្ភព ផ្នែកហ្សែន ផ្នែកបច្ចេកវិទ្យាក្នុងការពពោះជំនួស ជាអាទិ៍ ប្រសិនបើមាន ។

ឆ- ឯកសារដែលបង្ហាញពីស្ថានភាពសេដ្ឋកិច្ចរបស់អ្នកដាក់ពាក្យសុំ ។

ជ- របាយការណ៍ទាក់ទងទៅនឹងប្រវត្តិគ្រួសាររបស់អ្នកបរិច្ចាគមេជីវិត ដែលបញ្ជាក់ថាមានសុខភាពល្អ ពុំមានជំងឺតំណពូជ ឬ ពុំមានជំងឺឆ្លងតាមកោសិកាមេជីវិតញី ឬ ឈ្មោល ក្នុងករណីមានអ្នកបរិច្ចាគមេជីវិត ។

មាត្រា ២៤ – ការប្រគល់ច្បាប់ដើមនៃអត្តសញ្ញាណប័ណ្ណ លិខិតឆ្លងដែន ឬ ឯកសារផ្សេងទៀត

១- ការិយាល័យទទួលពាក្យសុំ ត្រូវប្រគល់អត្តសញ្ញាណប័ណ្ណ លិខិតឆ្លងដែន ឬ ឯកសារផ្សេងទៀត ដែលអាចបញ្ជាក់អំពីអត្តសញ្ញាណ ដែលមានចែងនៅក្នុងចំណុច «គ» នៃមាត្រា ២៣ (ឯកសារភ្ជាប់ជាមួយពាក្យសុំពពោះជំនួស) នៃច្បាប់នេះ ឲ្យទៅអ្នកដាក់ពាក្យសុំវិញ ។

២- ដើម្បីទទួលអត្តសញ្ញាណប័ណ្ណ លិខិតឆ្លងដែន ឬ ឯកសារផ្សេងទៀត ដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ ខាងលើនេះ អ្នកដាក់ពាក្យសុំត្រូវភ្ជាប់ជាមួយនឹងពាក្យសុំនូវសេចក្តីចម្លងអត្តសញ្ញាណប័ណ្ណ លិខិតឆ្លងដែន ឬ ឯកសារផ្សេងទៀតនោះ ដែលមានបញ្ជាក់ថា បានចម្លងត្រឹមត្រូវពីច្បាប់ដើម ពីអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច ។

៣- នៅពេលដែលការិយាល័យទទួលពាក្យសុំ ប្រគល់ច្បាប់ដើម នៃអត្តសញ្ញាណប័ណ្ណ លិខិតឆ្លងដែន ឬ ឯកសារផ្សេងទៀត ដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ ខាងលើនេះ ការិយាល័យទទួលពាក្យសុំ ត្រូវឲ្យអ្នកទទួលការប្រគល់ សរសេរនៅក្នុងសេចក្តីចម្លងនៃអត្តសញ្ញាណប័ណ្ណ លិខិតឆ្លងដែន ឬ

ឯកសារផ្សេងទៀតនោះ ថាខ្លួនបានទទួលច្បាប់ដើមនោះវិញហើយ ព្រមទាំងចុះហត្ថលេខា ឬ ស្នាមម្រាមដៃ ។

មាត្រា ២៥ – ការពិនិត្យពាក្យសុំពពោះជំនួសដោយការិយាល័យទទួលពាក្យសុំ

១- ក្នុងករណីពាក្យសុំពពោះជំនួស និងឯកសារភ្ជាប់មិនមានលក្ខណៈត្រឹមត្រូវ និងគ្រប់គ្រាន់ដូចមានចែងនៅក្នុងមាត្រា ២២ (របៀបដាក់ពាក្យសុំ និងចំណុចដែលត្រូវសរសេរនៅក្នុងពាក្យសុំ) និងមាត្រា ២៣ (ឯកសារភ្ជាប់ជាមួយពាក្យសុំពពោះជំនួស) នៃច្បាប់នេះ ការិយាល័យទទួលពាក្យសុំ ត្រូវចេញលិខិតបង្គាប់ឲ្យកែតម្រូវនូវចំណុចខ្វះខាតនោះ ដោយកំណត់អំឡុងពេលសមរម្យ ។

២- ក្នុងករណីដែលបានកំណត់ក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ ខាងលើនេះ ប្រសិនបើអ្នកដាក់ពាក្យសុំមិនបានធ្វើការកែតម្រូវទេ ការិយាល័យទទួលពាក្យសុំត្រូវធ្វើលិខិតលើកចោលពាក្យសុំពពោះជំនួសនោះ និងជូនដំណឹងអំពីការលើកចោលនោះ ទៅអ្នកដាក់ពាក្យសុំ ដើម្បីឲ្យអ្នកដាក់ពាក្យសុំមកទទួលលិខិតនោះ ។

៣- ចំពោះការជូនដំណឹងដែលបានកំណត់នៅក្នុងកថាខណ្ឌទី ២ ខាងលើនេះ ការិយាល័ទទួលពាក្យសុំ ត្រូវធ្វើតាមមធ្យោបាយសមរម្យ ។

មាត្រា ២៦ – លិខិតបង្គាប់ឲ្យកែតម្រូវ និងលិខិតលើកចោល

ចំពោះលិខិតបង្គាប់ឲ្យកែតម្រូវ និងលិខិតលើកចោលដូចមានចែងនៅក្នុងមាត្រា ២៥ (ការពិនិត្យពាក្យសុំពពោះជំនួសដោយការិយាល័យទទួលពាក្យសុំ) ខាងលើនេះ ត្រូវធ្វើជាលាយលក្ខណ៍អក្សរដោយមានការចុះហត្ថលេខា និងឈ្មោះរបស់ប្រធានការិយាល័យទទួលពាក្យសុំ ។

មាត្រា ២៧ – ការបញ្ជូនពាក្យសុំពពោះជំនួស

បើពាក្យសុំពពោះជំនួសមានភាពត្រឹមត្រូវស្របតាមមាត្រា ២២ (របៀបដាក់ពាក្យសុំ និងចំណុចដែលត្រូវសរសេរនៅក្នុងពាក្យសុំ) និងមាត្រា ២៣ (ឯកសារភ្ជាប់ជាមួយពាក្យសុំពពោះជំនួស) នៃច្បាប់នេះ ការិយាល័យទទួលពាក្យសុំ ត្រូវធ្វើដីកាបញ្ជូនពាក្យសុំ និងឯកសារភ្ជាប់ទៅគណៈកម្មាធិការជាតិគ្រប់គ្រងការពពោះជំនួស ។

មាត្រា ២៨ – ការពិនិត្យពាក្យសុំពពោះជំនួស និងឯកសារភ្ជាប់ដោយគណៈកម្មាធិការជាតិគ្រប់គ្រងការពពោះជំនួស

១- ក្នុងករណីគណៈកម្មាធិការជាតិគ្រប់គ្រងការពពោះជំនួស យល់ឃើញថា ពាក្យសុំពពោះជំនួស និងឯកសារភ្ជាប់ មានលក្ខណៈត្រឹមត្រូវតាមលក្ខខណ្ឌនៃច្បាប់នេះហើយ គណៈកម្មាធិការជាតិគ្រប់គ្រងការពពោះជំនួស ត្រូវធ្វើលិខិតបង្គាប់ឲ្យគណៈកម្មការជំនាញ ធ្វើការពិនិត្យ និងផ្តល់យោបល់ទាក់ទងទៅនឹងបច្ចេកវិទ្យាជំនួយការបង្កកំណើត ។

២- ក្នុងករណីគណៈកម្មាធិការជាតិគ្រប់គ្រងការពពោះជំនួស យល់ឃើញថា ពាក្យសុំពពោះជំនួស និងឯកសារភ្ជាប់ មានចំណុចត្រូវបំពេញ ឬ បន្ថែម គណៈកម្មាធិការជាតិគ្រប់គ្រងការពពោះជំនួស ត្រូវធ្វើលិខិតបង្គាប់ដោយបញ្ជាក់នូវចំណុចដែលត្រូវបំពេញ ឬ បន្ថែម ដោយកំណត់អំឡុងពេលសមរម្យទៅឲ្យអ្នកដាក់ពាក្យសុំ តាមរយៈការិយាល័យទទួលពាក្យសុំ ។

៣- ក្រោយពីទទួលបានលិខិតបង្គាប់ដែលមានចែងនៅក្នុងកថាខណ្ឌទី ២ ខាងលើនេះ ពីគណៈកម្មាធិការជាតិគ្រប់គ្រងការពពោះជំនួសហើយ ការិយាល័យទទួលពាក្យសុំ ត្រូវធ្វើលិខិតជូនដំណឹងផ្ញើទៅអ្នកដាក់ពាក្យសុំ ដោយភ្ជាប់ជាមួយនឹងលិខិតបង្គាប់របស់គណៈកម្មាធិការជាតិគ្រប់គ្រងការពពោះជំនួសនោះ ។

៤- ក្នុងករណីដែលបានកំណត់ក្នុងកថាខណ្ឌទី ៣ ខាងលើនេះ ប្រសិនបើអ្នកដាក់ពាក្យសុំមិនបានធ្វើការបំពេញ ឬ បន្ថែមទេ គណៈកម្មាធិការជាតិគ្រប់គ្រងការពពោះជំនួស ត្រូវធ្វើលិខិតលើកចោលពាក្យសុំពពោះជំនួស និងជូនដំណឹងអំពីការលើកចោលនោះទៅអ្នកដាក់ពាក្យសុំ តាមរយៈការិយាល័យទទួលពាក្យសុំ ដើម្បីឲ្យអ្នកដាក់ពាក្យសុំមកទទួលលិខិតនោះ ។

៥- ចំពោះការជូនដំណឹងដែលបានកំណត់នៅក្នុងកថាខណ្ឌទី ៤ ខាងលើនេះ ការិយាល័យទទួលពាក្យសុំត្រូវធ្វើតាមមធ្យោបាយសមរម្យ។

៦- ចំពោះការលើកចោល ដែលមានចែងនៅក្នុងកថាខណ្ឌទី ៤ ខាងលើនេះ អ្នកដាក់ពាក្យសុំមិនអាចដាក់ពាក្យសុំឲ្យពិនិត្យឡើងវិញ ដោយយោងតាមបញ្ញត្តិនៃមាត្រា ៣១ (ពាក្យសុំឲ្យពិនិត្យឡើងវិញ ចំពោះការលើកចោលពាក្យសុំពពោះជំនួសរបស់ការិយាល័យទទួលពាក្យសុំ) បានឡើយ ។

មាត្រា ២៩ -- ការពិនិត្យការបញ្ជូនលទ្ធផល និងយោបល់ដោយគណៈកម្មការជំនាញ

នៅពេលដែលគណៈកម្មការជំនាញ ទទួលការបង្គាប់ពីគណៈកម្មាធិការជាតិគ្រប់គ្រងការពពោះជំនួស គណៈកម្មការជំនាញ ត្រូវពិនិត្យលើបច្ចេកវិទ្យាជំនួយការបង្កកំណើត និងបញ្ជូនលទ្ធផល និងយោបល់ទៅគណៈកម្មាធិការជាតិគ្រប់គ្រងការពពោះជំនួស ។

មាត្រា ៣០.- ការពិនិត្យ និងសម្រេចដោយគណៈកម្មាធិការជាតិគ្រប់គ្រងការពពោះជំនួស

១- ក្រោយពីទទួលបានលទ្ធផល និងយោបល់ពីគណៈកម្មការជំនាញហើយ គណៈកម្មាធិការជាតិគ្រប់គ្រងការពពោះជំនួស ត្រូវពិនិត្យ និងសម្រេចអំពីការអនុញ្ញាត ឬ មិនអនុញ្ញាតឲ្យពពោះជំនួស ដោយធ្វើលិខិតជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ហើយជូនដំណឹងទៅអ្នកដាក់ពាក្យសុំ តាមរយៈការិយាល័យទទួលពាក្យសុំ ដើម្បីឲ្យអ្នកដាក់ពាក្យសុំមកទទួលលិខិតនោះ ។

២- ចំពោះការជូនដំណឹងដែលបានកំណត់នៅក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ ខាងលើនេះ ការិយាល័យទទួលពាក្យសុំត្រូវធ្វើតាមមធ្យោបាយសមរម្យ ។

ផ្នែកទី៤

នីតិវិធីនៃការដាក់ពាក្យសុំឲ្យពិនិត្យឡើងវិញ និងការប្តឹងតវ៉ា

មាត្រា ៣១ .- ពាក្យសុំឲ្យពិនិត្យឡើងវិញ ចំពោះការលើកចោលពាក្យសុំពពោះជំនួសរបស់ការិយាល័យទទួលពាក្យសុំ

១- ចំពោះការលើកចោលពាក្យសុំពពោះជំនួសរបស់ការិយាល័យទទួលពាក្យសុំ ដូចមានចែងនៅក្នុងមាត្រា ២៥ (ការពិនិត្យពាក្យសុំពពោះជំនួសដោយការិយាល័យទទួលពាក្យសុំ) នៃច្បាប់នេះ អ្នកដាក់ពាក្យសុំពពោះជំនួស មានសិទ្ធិដាក់ពាក្យសុំឲ្យពិនិត្យឡើងវិញ ទៅគណៈកម្មាធិការជាតិគ្រប់គ្រងការពពោះជំនួស ។

២- ក្នុងករណីមានពាក្យសុំឲ្យពិនិត្យឡើងវិញ ដែលបានចែងក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ ខាងលើនេះ ប្រសិនបើគណៈកម្មាធិការជាតិគ្រប់គ្រងការពពោះជំនួស យល់ឃើញថា ការលើកចោលពាក្យសុំពពោះជំនួសរបស់ការិយាល័យទទួលពាក្យសុំ គ្មានមូលហេតុត្រឹមត្រូវទេ គណៈកម្មាធិការជាតិគ្រប់គ្រងការពពោះជំនួស ត្រូវលុបចោលនូវការលើកចោលពាក្យសុំពពោះជំនួស របស់ការិយាល័យទទួលពាក្យសុំនោះ ហើយជូនដំណឹងអំពីការលុបចោលនោះ ទៅអ្នកដាក់ពាក្យសុំ តាមរយៈការិយាល័យទទួលពាក្យសុំ ដើម្បីឲ្យអ្នកដាក់ពាក្យសុំមកទទួលលិខិតនោះ រួចបន្តនីតិវិធីដែលមានចែងនៅក្នុងមាត្រា ២៨ (ការពិនិត្យពាក្យសុំពពោះជំនួស និងឯកសារភ្ជាប់ដោយគណៈកម្មាធិការជាតិគ្រប់គ្រងការពពោះជំនួស) នៃច្បាប់នេះ ។

៣- ក្នុងករណីមានពាក្យសុំឲ្យពិនិត្យឡើងវិញ ដែលបានចែងក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ ខាងលើនេះ ប្រសិនបើគណៈកម្មាធិការជាតិគ្រប់គ្រងការពពោះជំនួស យល់ឃើញថា ការលើកចោលពាក្យសុំពពោះជំនួសរបស់ការិយាល័យទទួលពាក្យសុំ មានមូលហេតុត្រឹមត្រូវ គណៈកម្មាធិការជាតិគ្រប់គ្រងការពពោះ

ជំនួស ត្រូវធ្វើលិខិតលើកចោលពាក្យសុំឲ្យពិនិត្យឡើងវិញនោះ ហើយជូនដំណឹងទៅអ្នកដាក់ពាក្យសុំតាមរយៈការិយាល័យទទួលពាក្យសុំ ដើម្បីឲ្យអ្នកដាក់ពាក្យសុំមកទទួលលិខិតនោះ ។

៤- ចំពោះការជូនដំណឹងដែលបានកំណត់នៅក្នុងកថាខណ្ឌទី ២ និងកថាខណ្ឌទី ៣ ខាងលើនេះ ការិយាល័យទទួលពាក្យសុំត្រូវធ្វើតាមមធ្យោបាយសមរម្យ ។

៥- ចំពោះការលើកចោល ដែលមានចែងនៅក្នុងកថាខណ្ឌទី ៣ ខាងលើនេះ អ្នកដាក់ពាក្យសុំមិនអាចដាក់ពាក្យសុំឲ្យពិនិត្យឡើងវិញម្តងទៀតបានឡើយ ។

មាត្រា ៣២ -- ការប្តឹងតវ៉ា ចំពោះសេចក្តីសម្រេចទាក់ទងទៅនឹងការពពោះជំនួសរបស់គណៈកម្មាធិការជាតិគ្រប់គ្រងការពពោះជំនួស

អ្នកដាក់ពាក្យសុំអាចប្តឹងតវ៉ាទៅតុលាការ ចំពោះសេចក្តីសម្រេចទាក់ទងទៅនឹងការពពោះជំនួសរបស់គណៈកម្មាធិការជាតិគ្រប់គ្រងការពពោះជំនួសបាន ដោយអនុវត្តតាមក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ។

ជំពូកទី ៤
ការអនុវត្តការពពោះជំនួស និងការតាមដានក្រោយពីការដាក់អំប្រ៊ីយ៉ុង

មាត្រា៣៣ -- ការជ្រើសរើសកន្លែងផ្តល់បច្ចេកវិទ្យាជំនួយការបង្កកំណើត បម្រើឲ្យការពពោះជំនួស

ក្រោយពីទទួលបានការអនុញ្ញាតពីគណៈកម្មាធិការជាតិគ្រប់គ្រងការពពោះជំនួសហើយ អ្នកដាក់ពាក្យសុំ និងអ្នកពពោះជំនួស អាចសម្រេចជ្រើសរើសអ្នកប្រកបវិជ្ជាជីវៈសុខាភិបាល និងកន្លែងសម្រាប់ផ្តល់សេវាពពោះជំនួស ពីបញ្ជីដែលមានចែងនៅក្នុងកថាខណ្ឌទី ២ នៃមាត្រា ១០ (ការិយាល័យទទួលពាក្យសុំ) នៃច្បាប់នេះ ហើយផ្តល់ព័ត៌មានអំពីអ្នកប្រកបវិជ្ជាជីវៈសុខាភិបាល និងកន្លែងដែលបានជ្រើសរើសនោះ ជូនទៅគណៈកម្មាធិការជាតិគ្រប់គ្រងការពពោះជំនួសតាមរយៈការិយាល័យទទួលពាក្យសុំ ។

មាត្រា ៣៤ -- ការផ្តល់សេវាកម្មលើបច្ចេកវិទ្យាជំនួយការបង្កកំណើត បម្រើឲ្យការពពោះជំនួស

១- អ្នកប្រកបវិជ្ជាជីវៈសុខាភិបាល ផ្នែកបច្ចេកវិទ្យាជំនួយការបង្កកំណើត ដែលផ្តល់សេវាកម្មបច្ចេកវិទ្យាជំនួយការបង្កកំណើតត្រូវពិនិត្យ និងវាយតម្លៃលើអ្នកពពោះជំនួស ម្ចាស់មេជីវិតញី ឈ្មោល

ទាំងសុខភាពរាងកាយ ផ្លូវចិត្ត ដើម្បីការពារជម្ងឺផ្សេងៗ ដែលអាចឆ្លងទៅកាន់ទារកដែលនៅក្នុងគភ៌ និងការពារឧត្តមប្រយោជន៍របស់កុមារ ។

២- អ្នកប្រកបវិជ្ជាជីវៈសុខាភិបាលផ្នែកបច្ចេកវិទ្យាជំនួយការបង្កកំណើត ត្រូវយកអំប្រីយ៉ុងតែមួយគត់ទៅដាក់នៅក្នុងស្បូនអ្នកពពោះជំនួស ហើយអំប្រីយ៉ុងនោះ ត្រូវបង្កើតឡើងដោយមិនទាក់ទងនឹងការជ្រើសរើសភេទ ។

៣- បែបបទ និងនីតិវិធីនៃការត្រួតពិនិត្យ វាយតម្លៃ ដែលបានកំណត់នៅក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ ខាងលើនេះ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់ក្រសួងសុខាភិបាល ។

មាត្រា ៣៥ ៈ ការរក្សាទុក ការប្រើប្រាស់ និងការបញ្ចប់អត្ថិភាពនៃមេជីវិត និងអំប្រីយ៉ុង

ការរក្សាទុក ការប្រើប្រាស់ និងការបញ្ចប់អត្ថិភាពនៃមេជីវិត និងអំប្រីយ៉ុង ត្រូវអនុវត្តតាមបទប្បញ្ញត្តិដែលកំណត់ដោយក្រសួងសុខាភិបាល ។

មាត្រា ៣៦ ៈ ការតាមដាន ការប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យាជំនួយការបង្កកំណើត បម្រើឲ្យការពពោះជំនួស

គណៈកម្មាធិការជាតិគ្រប់គ្រងការពពោះជំនួស ត្រូវតាមដានការប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យាជំនួយការបង្កកំណើត បម្រើឲ្យការពពោះជំនួស នៅគ្រប់ដំណាក់កាលដូចខាងក្រោមនេះ៖

១- ដំណាក់កាល យកមេជីវិត ។

២- ដំណាក់កាលផ្សាំមេជីវិតញី ឈ្មោល ។

៣- អំឡុងពេលមានគភ៌ ។

៤- ពេលសម្រាលកូន ។

៥- ក្រោយពេលសម្រាលកូន ។

មាត្រា ៣៧ ៈ ការរំលូតកូន

យោងទៅតាមបញ្ញត្តិនៃច្បាប់ស្តីពីការរំលូតកូន អ្នកពពោះជំនួស អាចរំលូតកូនបាន ។ ប៉ុន្តែទោះបីជាមានបញ្ញត្តិនៅក្នុងមាត្រា ៨ នៃច្បាប់ស្តីពីការរំលូតកូនក៏ដោយ ប្រសិនបើគភ៌មានអាយុតិចជាង ១២ (ដប់ពីរ)សប្តាហ៍ អ្នកពពោះជំនួស អាចរំលូតកូនបាន លុះត្រាតែមានការយល់ព្រមពីអ្នកដាក់ពាក្យសុំ ។

ជំពូកទី ៥
ការសម្រេចអំពីបុត្តភាព

មាត្រា ៣៨ -- មាតុភាព

អនុលោមតាមមាត្រា ៩៨៧ (មាតុភាព) នៃក្រមរដ្ឋប្បវេណី អ្នកពពោះជំនួស គឺជាម្តាយរបស់កូន ដែលកើតដោយការពពោះជំនួស ។

មាត្រា ៣៩ -- ការសន្មតបិតុភាព

អនុលោមតាមមាត្រា ៩៨៨ (ការសន្មតបិតុភាព) នៃក្រមរដ្ឋប្បវេណី ទារកនៅក្នុងគភ៌របស់អ្នកពពោះជំនួស ដែលមាននៅក្នុងពេលមានចំណងអាពាហ៍ពិពាហ៍ ត្រូវសន្មតថាជាកូនរបស់ប្តីអ្នកពពោះជំនួសនោះ ។ ប៉ុន្តែ ជនដែលត្រូវបានសន្មតថាជាឪពុករបស់កូននោះ មិនអាចប្តឹងបដិសេធបិតុភាពចំពោះកូននោះដោយយកមូលហេតុថា កូននោះកើតមកដោយយកមេជីវិតរបស់អ្នកដាក់ពាក្យសុំ ឬ អ្នកបរិច្ចាគមេជីវិតបានឡើយ ។

មាត្រា ៤០ --ករណីយកិច្ចនៃការចុះបញ្ជីកំណើត

បញ្ញត្តិនៃមាត្រា ៩៨៩ (ករណីយកិច្ចនៃការសុំចុះកំណើត) នៃក្រមរដ្ឋប្បវេណី ត្រូវយកមកអនុវត្តចំពោះការចុះបញ្ជីកំណើតរបស់កូនដែលកើតមកពីការពពោះជំនួស ។

ជំពូកទី ៦
សុំកូន ដែលកើតមកពីការពពោះជំនួស

មាត្រា ៤១ -- សុំកូនពេញលេញ

១- អ្នកដាក់ពាក្យសុំពពោះជំនួសដែលជាប្តីនិងប្រពន្ធ ត្រូវដាក់ពាក្យសុំកូនពេញលេញ ក្នុងរយៈពេលយ៉ាងតិច ៣០ (សាមសិប) ថ្ងៃ និងមិនឲ្យលើសពី ០៦ (ប្រាំមួយ) ខែ បន្ទាប់ពីកំណើតកូន ។

២- បញ្ញត្តិនៃមាត្រា ១០១២ (មូលដ្ឋានវិនិច្ឆ័យនៃការបង្កើតស្មុំកូនពេញលេញ) និងមាត្រា ១០១៣ (អំឡុងពេលសាកល្បងចិញ្ចឹម) នៃក្រមរដ្ឋប្បវេណី មិនត្រូវយកមកអនុវត្តឡើយ ចំពោះការស្មុំកូនពេញលេញ ដែលកូននោះកើតមកពីការពពោះជំនួស ។

៣- តុលាការត្រូវពិចារណាទៅលើកិច្ចសន្យាទាក់ទងនឹងការពពោះជំនួស ស្ថានភាពសេដ្ឋកិច្ចរបស់អ្នកដាក់ពាក្យសុំ និងចំណុចចាំបាច់ផ្សេងទៀត ដើម្បីផលប្រយោជន៍របស់កូន មុននឹងសម្រេចបង្កើតស្មុំកូនពេញលេញ ។

មាត្រា ៤២ – ស្មុំកូនពេញលេញ ក្នុងករណីសហព័ទ្ធម្ខាង មិនមែនជាជនជាតិខ្មែរ

ក្នុងករណីសហព័ទ្ធម្ខាង នៃអ្នកដាក់ពាក្យសុំពពោះជំនួស មិនមែនជាជនជាតិខ្មែរ ដូចមានចែងនៅក្នុងកថាខណ្ឌទី ២ នៃមាត្រា ១៣ (លក្ខខណ្ឌរបស់ប្តីប្រពន្ធដែលដាក់ពាក្យសុំ) នៃច្បាប់នេះជននោះ និងសហព័ទ្ធរបស់ជននោះអាចដាក់ពាក្យស្មុំកូនពេញលេញបាន ដោយយោងតាមបញ្ញត្តិនៃមាត្រា ៤១ (ស្មុំកូនពេញលេញ) នៃច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ៤៣ – ស្មុំកូនធម្មតា ក្នុងករណីសហព័ទ្ធម្ខាងនៃអ្នកដាក់ពាក្យសុំបានទទួលមរណភាពក្រោយពេលដាក់ពាក្យសុំកូនពេញលេញ

ក្នុងករណីដែលសហព័ទ្ធម្ខាងនៃអ្នកដាក់ពាក្យសុំបានទទួលមរណភាព ក្រោយពេលដាក់ពាក្យសុំកូនពេញលេញ ហើយសហព័ទ្ធដែលនៅរស់ មិនដកពាក្យសុំកូនពេញលេញនោះទេ ពាក្យសុំនោះត្រូវចាត់ទុកថា ជាពាក្យសុំកូនធម្មតា ។

មាត្រា ៤៤ – ស្មុំកូនធម្មតា

១- ក្នុងករណីដែលប្តីប្រពន្ធដែលជាអ្នកដាក់ពាក្យសុំពពោះជំនួស លែងលះគ្នា ក្រោយពេលទទួលការអនុញ្ញាតឲ្យពពោះជំនួស ប្តី និងប្រពន្ធនោះត្រូវជ្រើសរើសឲ្យសហព័ទ្ធណាម្ខាងដាក់ពាក្យស្មុំកូនធម្មតា ជាមួយអ្នកពពោះជំនួស និងសហព័ទ្ធរបស់អ្នកពពោះជំនួសនោះ ដែលជាអ្នកតំណាងដែលច្បាប់បានកំណត់របស់កូន ក្នុងរយៈពេលយ៉ាងតិច ៣០ (សាមសិប) ថ្ងៃ និងមិនឲ្យលើសពី ០៦ (ប្រាំមួយ) ខែ បន្ទាប់ពីកំណើតកូន លើកលែងតែប្តីប្រពន្ធនោះរំលាយកិច្ចសន្យា ដោយយោងតាមបញ្ញត្តិនៃមាត្រា ១៩ (ការរំលាយកិច្ចសន្យាទាក់ទងនឹងការពពោះជំនួស) នៃច្បាប់នេះ។

២- ក្នុងករណីដែលសហព័ទ្ធម្ខាងនៃអ្នកដាក់ពាក្យសុំពពោះជំនួស បានទទួលមរណភាពក្រោយពេលទទួលការអនុញ្ញាតឲ្យពពោះជំនួស សហព័ទ្ធនៅរស់ ត្រូវដាក់ពាក្យសុំកូនធម្មតាជាមួយអ្នកពពោះជំនួស និងសហព័ទ្ធរបស់អ្នកពពោះជំនួសនោះ ដែលជាអ្នកតំណាងដែលច្បាប់បានកំណត់របស់កូន ក្នុងរយៈពេលយ៉ាងតិច ៣០ (សាមសិប) ថ្ងៃ និងមិនឲ្យលើសពី ០៦ (ប្រាំមួយ) ខែ បន្ទាប់ពីកំណើតកូន លើកលែងតែ សហព័ទ្ធនៅរស់នោះ បានរំលាយកិច្ចសន្យា ដោយយោងតាមបញ្ញត្តិនៃមាត្រា ១៩ (ការរំលាយកិច្ចសន្យាទាក់ទងនឹងការពពោះជំនួស) នៃច្បាប់នេះ ។

៣- បញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌទី ២ ខាងលើនេះ មិនត្រូវយកមកអនុវត្តចំពោះករណីដែលមានចែងនៅក្នុងមាត្រា ៤៣ (សុំកូនធម្មតា ក្នុងករណីសហព័ទ្ធម្ខាងនៃអ្នកដាក់ពាក្យសុំបានទទួលមរណភាព ក្រោយពេលដាក់ពាក្យសុំកូនពេញលេញ) នៃច្បាប់នេះឡើយ ។

មាត្រា ៤៥ -- នីតិវិធីសម្រេចអំពីសុំកូន

១- សុំកូន ដូចមានចែងចាប់ពីមាត្រា ៤១ (សុំកូនពេញលេញ) ដល់មាត្រា ៤៤ (សុំកូនធម្មតា) នៃច្បាប់នេះ ត្រូវអនុវត្តទៅតាមច្បាប់ស្ដីពីនីតិវិធីនៃរឿងក្ដីរដ្ឋប្បវេណីដែលមិនមែនជាបណ្ដឹង ។

២- ការសម្រេចអំពីការសុំកូន ដែលកើតមកពីការពពោះជំនួសនេះ តុលាការត្រូវធ្វើការសម្រេចឲ្យបានឆាប់រហ័ស ។

មាត្រា ៤៦ -- ការចុះបញ្ជី និងការរក្សាការសម្ងាត់នៃសុំកូនដែលកើតមកពីការពពោះជំនួស

១- បញ្ញត្តិនៃមាត្រា ១០១៨ (ការចុះបញ្ជី និងការរក្សាការសម្ងាត់នៃសុំកូនពេញលេញ) នៃក្រមរដ្ឋប្បវេណី ត្រូវយកមកអនុវត្តចំពោះការចុះបញ្ជី និងការរក្សាការសម្ងាត់នៃសុំកូនពេញលេញ ដែលកើតមកពីការពពោះជំនួស ។

២- បញ្ញត្តិនៃមាត្រា ១០៣៣ (ការចុះបញ្ជីនៃសុំកូនធម្មតា និងបញ្ជីកំណើត) នៃក្រមរដ្ឋប្បវេណី ត្រូវយកមកអនុវត្តចំពោះការចុះបញ្ជីនៃសុំកូនធម្មតា ដែលកើតមកពីការពពោះជំនួស ។

មាត្រា ៤៧ -- សិទ្ធិដឹងអំពីកំណើតខ្លួន របស់កូនសុំដែលកើតមកពីការពពោះជំនួស

១- បញ្ញត្តិនៃមាត្រា ១០១៩ (សិទ្ធិដឹងអំពីកំណើតខ្លួន របស់កូនសុំពេញលេញ) នៃក្រមរដ្ឋប្បវេណី ត្រូវយកមកអនុវត្តចំពោះសិទ្ធិដឹងអំពីកំណើតខ្លួន របស់កូនសុំពេញលេញ ដែលកើតមកពីការពពោះជំនួស ។

២- កូនសុំ ដែលកើតពីការពពោះជំនួស ក្រោយពេលបានក្លាយជានីតិជន អាចទាមទារឲ្យបង្ហាញនូវព័ត៌មានក្នុងទំហំដែលចាំបាច់ ចំពោះគណៈកម្មាធិការជាតិគ្រប់គ្រងការពពោះជំនួស តាមរយៈការិយាល័យទទួលពាក្យសុំបាន ។

ជំពូកទី ៧

ការទទួលខុសត្រូវរបស់អ្នកដាក់ពាក្យសុំពពោះជំនួស

មាត្រា ៤៨ -- បន្ទុកចំណាយរបស់អ្នកដាក់ពាក្យសុំពពោះជំនួស

១- អ្នកដាក់ពាក្យសុំពពោះជំនួស ត្រូវទទួលបន្ទុករាល់ការចំណាយ ដែលបានរៀបរាប់ដូចខាងក្រោម៖

ក- ពន្ធដាក់ពាក្យសុំពពោះជំនួស ។

ខ- សោហ៊ុយចំណាយផ្សេងៗដែលទាក់ទងនឹងការដាក់ពាក្យសុំពពោះជំនួស ។

គ- កម្រៃសេវាបច្ចេកវិទ្យាជំនួយការបង្កកំណើត ។

ឃ- ថ្លៃព្យាបាល ថែទាំសុខុមាលភាពរបស់អ្នកពពោះជំនួស ចាប់តាំងពីដំណាក់កាលដំបូងនៃការពពោះជំនួស រហូតដល់ពេលនីតិវិធីសុំកូនបានបញ្ចប់ ។

ង- ពន្ធដាក់ពាក្យសុំ ប្រាក់ប្រដាប់ក្តីក្រៅពីពន្ធទាក់ទងនឹងសុំកូន ។

ច- ការចំណាយផ្សេងៗទៅលើកូនក្រោយពីបានកើត រហូតដល់ពេលនីតិវិធីនៃការសុំកូនត្រូវបានបញ្ចប់ ។

ឆ- ការចំណាយចាំបាច់ផ្សេងៗទៀត ។

២- ពន្ធដាក់ពាក្យសុំពពោះជំនួស និងសោហ៊ុយចំណាយផ្សេងៗ ដែលទាក់ទងនឹងការដាក់ពាក្យសុំពពោះជំនួស ដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ ចំណុច ក និង ខ ខាងលើ នឹងត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរួម របស់ក្រសួងសុខាភិបាល និងក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ។

មាត្រា ៤៩ -- ការទទួលខុសត្រូវ ក្នុងករណីអ្នកដាក់ពាក្យសុំពពោះជំនួស មិនបានដាក់ពាក្យសុំកូន

ក្នុងករណី អ្នកដាក់ពាក្យសុំពពោះជំនួស មិនបានដាក់ពាក្យសុំកូន ដោយយោងតាមបញ្ញត្តិនៃមាត្រា ៤១ (ស្នុំកូនពេញលេញ) មាត្រា ៤២ (ស្នុំកូនពេញលេញ ក្នុងករណីសហព័ទ្ធម្ខាង មិនមែនជាជនជាតិខ្មែរ) ឬ មាត្រា ៤៤ (ស្នុំកូនធម្មតា) ទេ អ្នកដាក់ពាក្យសុំពពោះជំនួសនោះត្រូវទទួលបន្ទុកសោហ៊ុយចាំបាច់ ដើម្បីគ្រប់គ្រងថែរក្សាកូន និងសោហ៊ុយចំណាយលើការសិក្សារបស់កូនដែលកើតពីការពពោះជំនួសនោះ រហូតដល់កូននោះមាននីតិភាព ។

មាត្រា ៥០ -- ការទទួលខុសត្រូវ ចំពោះការបំពានកិច្ចសន្យារបស់អ្នកដាក់ពាក្យសុំពពោះជំនួស

ក្រៅពីការទទួលខុសត្រូវ ដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៤៩ (ការទទួលខុសត្រូវក្នុងករណីអ្នកដាក់ពាក្យសុំពពោះជំនួសមិនបានដាក់ពាក្យសុំកូន) នៃច្បាប់នេះ ប្រសិនបើអ្នកដាក់ពាក្យសុំពពោះជំនួសបានបំពានកិច្ចសន្យា អ្នកដាក់ពាក្យសុំពពោះជំនួសនោះ ត្រូវទទួលខុសត្រូវអំពីការបំពាននេះ ចំពោះអ្នកពពោះជំនួស ដោយយោងតាមបញ្ញត្តិនៃក្រមរដ្ឋប្បវេណី ។

ជំពូកទី ៨
ទោសប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ៥១ -- អំពើលក់-ដូរ មេជីវិតញី ឈ្មោល ឬ អំប្រីយ៉ុង

១- ជនណាដែលលក់-ដូរ មេជីវិតញី ឈ្មោល ឬ អំប្រីយ៉ុង ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ០១ (មួយ) ឆ្នាំ ដល់ ០៣ (បី) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ ២.០០០.០០០ (ពីរលាន) រៀល ទៅ ៦.០០០.០០០ (ប្រាំមួយលាន) រៀល ។

២- នីតិបុគ្គល អាចត្រូវប្រកាសថា ត្រូវទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌតាមលក្ខខណ្ឌ ដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៤២ (ការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌរបស់នីតិបុគ្គល) នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ ចំពោះបទល្មើស ដូចមានចែងនៅក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ ខាងលើ ។

នីតិបុគ្គល ត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ១០.០០០.០០០ (ដប់លាន) រៀល ទៅ ៥០.០០០.០០០ (ហាសិបលាន) រៀល ព្រមទាំងទោសបន្ថែមណាមួយ ឬ ច្រើន ដូចមានចែងនៅក្នុងមាត្រា ១៦៨ (ទោសបន្ថែមអនុវត្តចំពោះនីតិបុគ្គល) នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ ។

មាត្រា ៥២ -- ការឲ្យប្រាក់ វត្ថុមានតម្លៃ ឬ ផលប្រយោជន៍ ជាថ្នូរនឹងការពពោះជំនួស

ក្រៅពីការចំណាយ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៤៨ (បន្ទុកចំណាយរបស់អ្នកដាក់ពាក្យសុំពពោះជំនួស) នៃច្បាប់នេះ ជនណាដែលបានឲ្យ ប្រាក់ វត្ថុមានតម្លៃ ឬ ផលប្រយោជន៍ផ្សេងទៀត ដើម្បីជាថ្នូរឲ្យស្ត្រីយល់ព្រមពពោះជំនួស ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ០២ (ពីរ) ឆ្នាំ ទៅ ០៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ ។

មាត្រា ៥៣ -- អំពើធ្វើជាអន្តរការី

១- ទោះបីមានបញ្ញត្តិនៃមាត្រា ៣៣២ (បទអន្តរការ រវាងអ្នកសុំកូន និងស្ត្រីពពោះ) នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌក៏ដោយ អំពើប្រព្រឹត្តនៅក្នុងគោលបំណង ចង់បានកម្រៃធ្វើជាអន្តរការីរវាងបុគ្គលម្នាក់ ឬ ប្តីប្រពន្ធ ដែលចង់សុំកូនយកមកចិញ្ចឹម និងស្ត្រីម្នាក់យល់ព្រមពពោះ ដើម្បីនឹងប្រគល់កូននោះឲ្យទៅអ្នកសុំ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ០២ (ពីរ) ឆ្នាំ ទៅ ០៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ ។

២- នីតិបុគ្គល អាចត្រូវប្រកាសថា ត្រូវទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌតាមលក្ខខណ្ឌ ដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៤២ (ការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌរបស់នីតិបុគ្គល) នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ ចំពោះបទល្មើស ដូចមានចែងនៅក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ ខាងលើ ។

នីតិបុគ្គល ត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ១០០.០០០.០០០ (មួយរយលាន) រៀល ទៅ ៥០០.០០០.០០០ (ប្រាំរយលាន) រៀល ព្រមទាំងទោសបន្ថែមណាមួយ ឬ ច្រើន ដូចមានចែងនៅក្នុងមាត្រា ១៦៨ (ទោសបន្ថែមអនុវត្តចំពោះនីតិបុគ្គល) នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ ។

មាត្រា ៥៤ -- ការផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈ ទាក់ទងនឹងការពពោះជំនួស

១- ជនណា ដែលធ្វើការផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈនូវព័ត៌មាន សេចក្តីថ្លែងការណ៍ ឯកសារ ឬសម្ភារៈដូចបានរៀបរាប់ខាងក្រោម ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ០២ (ពីរ) ឆ្នាំ ទៅ ០៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ ៖

ក- មានចេតនាទាក់ទាញ បញ្ចុះបញ្ចូល ជនណាមួយឲ្យយល់ព្រមធ្វើជាអ្នកពពោះជំនួស ។

ខ- ស្វែងរក ឬ មានបំណងស្វែងរក ជនណាមួយដែលមានបំណងធ្វើជាអ្នកពពោះជំនួស ។

គ- បញ្ជាក់ ឬ ចង្អុលដោយប្រយោលថា ជនណាមួយមានបំណងយល់ព្រមធ្វើជាអ្នកពពោះជំនួស ។

ឃ- បញ្ជាក់ ឬ ចង្អុលដោយប្រយោលថា ជនណាមួយមានបំណងចូលរួមក្នុងកិច្ចសន្យាទាក់ទងនឹងការពពោះជំនួស ។

២- នីតិបុគ្គល អាចត្រូវប្រកាសថា ត្រូវទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌតាមលក្ខខណ្ឌ ដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៤២ (ការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌរបស់នីតិបុគ្គល) នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ ចំពោះបទល្មើស ដូចមានចែងនៅក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ ខាងលើ ។

នីតិបុគ្គល ត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ១០០.០០០.០០០ (មួយរយលាន) រៀល ទៅ ៥០០.០០០.០០០ (ប្រាំរយលាន) រៀល ព្រមទាំងទោសបន្ថែមណាមួយ ឬ ច្រើន ដូចមានចែងនៅក្នុងមាត្រា ១៦៨ (ទោសបន្ថែមអនុវត្តចំពោះនីតិបុគ្គល) នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ ។

មាត្រា ៥៥ – ការផ្តល់សេវាពពោះជំនួស ដោយគ្មានឈ្មោះក្នុងបញ្ជី

១- អ្នកវិជ្ជាជីវៈសុខាភិបាល រួមទាំងអ្នកប្រកបវិជ្ជាជីវៈសុខាភិបាល ដែលផ្តល់សេវាពពោះជំនួស ដោយគ្មានឈ្មោះនៅក្នុងបញ្ជី ដែលមានចែងនៅក្នុង ចំណុច «ក» កថាខណ្ឌទី ២ នៃមាត្រា ១០ (ការិយាល័យទទួលពាក្យសុំ) នៃច្បាប់នេះ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ០១ (មួយ) ឆ្នាំ ដល់ ០៣ (បី) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ ២.០០០.០០០ (ពីរលាន) រៀល ទៅ ៦.០០០.០០០ (ប្រាំមួយលាន) រៀល ។

២- អ្នកប្រកបវិជ្ជាជីវៈសុខាភិបាល ដែលមានឈ្មោះក្នុងបញ្ជី ដែលមានចែងនៅក្នុងចំណុច «ក» កថាខណ្ឌទី ២ នៃមាត្រា ១០ (ការិយាល័យទទួលពាក្យសុំ) នៃច្បាប់នេះ តែបានផ្តល់នូវសេវាពពោះជំនួស នៅកន្លែងដែលមិនមានឈ្មោះនៅក្នុងបញ្ជី ដែលមានចែងនៅក្នុងចំណុច «ខ» កថាខណ្ឌទី ២ នៃមាត្រា ១០ (ការិយាល័យទទួលពាក្យសុំ) នៃច្បាប់នេះ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ០១ (មួយ) ឆ្នាំ ដល់ ០៣ (បី) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ ២.០០០.០០០ (ពីរលាន) រៀល ទៅ ៦.០០០.០០០ (ប្រាំមួយលាន) រៀល ។

៣- នីតិបុគ្គល អាចត្រូវប្រកាសថា ត្រូវទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌតាមលក្ខខណ្ឌ ដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៤២ (ការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌរបស់នីតិបុគ្គល) នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ ចំពោះបទល្មើស ដូចមានចែងនៅក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ ខាងលើ ។

នីតិបុគ្គល ត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ១០.០០០.០០០ (ដប់លាន) រៀល ទៅ ៥០.០០០.០០០ (ហាសិបលាន) រៀល ព្រមទាំងទោសបន្ថែមណាមួយ ឬ ច្រើន ដូចមានចែងនៅក្នុងមាត្រា ១៦៨ (ទោសបន្ថែមអនុវត្តចំពោះនីតិបុគ្គល) នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ ។

មាត្រា ៥៦ – ការប្រើបច្ចេកវិទ្យាជំនួយការបង្កកំណើត ដោយពុំទាន់មានការអនុញ្ញាតពីគណៈកម្មាធិការជាតិគ្រប់គ្រងការពពោះជំនួស

១- ជនណាដែលប្រើបច្ចេកវិទ្យាជំនួយការបង្កកំណើត សម្រាប់ការពពោះជំនួស ដោយពុំទាន់មានការអនុញ្ញាតពីគណៈកម្មាធិការជាតិគ្រប់គ្រងការពពោះជំនួស ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ០១ (មួយ) ខែ ដល់ ០៦ (ប្រាំមួយ) ខែ និងពិន័យជាប្រាក់ ១០០.០០០ (មួយសែន) រៀល ទៅ ១.០០០.០០០ (មួយលាន) រៀល ។

២- នីតិបុគ្គល អាចត្រូវប្រកាសថា ត្រូវទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌតាមលក្ខខណ្ឌ ដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៤២ (ការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌរបស់នីតិបុគ្គល) នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ ចំពោះបទល្មើស ដូចមានចែងនៅក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ ខាងលើ ។

នីតិបុគ្គល ត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ១.០០០.០០០ (មួយលាន) រៀល ទៅ ៥.០០០.០០០ (ប្រាំលាន) រៀល ព្រមទាំងទោសបន្ថែមណាមួយ ឬ ច្រើន ដូចមានចែងនៅក្នុងមាត្រា ១៦៨ (ទោសបន្ថែមអនុវត្តចំពោះនីតិបុគ្គល) នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ ។

មាត្រា ៥៧ – ការផ្តល់សេវា ដើម្បីឲ្យជនដទៃធ្វើអាជីវកម្មពពោះជំនួស

១- ជនណា ដែលផ្តល់សេវាបច្ចេកវិទ្យា វិជ្ជាជីវៈ ឬ សុខាភិបាល ដោយចេតនាទៅឲ្យជនដទៃ ត្រូវផ្តន្ទាទោសពី ០៣ (បី) ឆ្នាំ ទៅ ០៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ ប្រសិនបើ៖

ក- ដឹងថាជនដទៃនោះជាភាគី ឬ មានបំណងក្លាយជាភាគីនៃកិច្ចសន្យាទាក់ទងនឹងការពពោះជំនួស ដើម្បីធ្វើអាជីវកម្ម និង

ខ- ផ្តល់សេវា ក្នុងគោលបំណងដើម្បីជួយជនដទៃនោះ មានផ្ទៃពោះសម្រាប់គោលបំណងពពោះជំនួស ។

២- នីតិបុគ្គល អាចត្រូវប្រកាសថា ត្រូវទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌតាមលក្ខខណ្ឌ ដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៤២ (ការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌរបស់នីតិបុគ្គល) នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ ចំពោះបទល្មើស ដូចមានចែងនៅក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ ខាងលើ ។

នីតិបុគ្គល ត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ១០០.០០០.០០០ (មួយរយលាន) រៀល ទៅ ៥០០.០០០.០០០ (ប្រាំរយលាន) រៀល ព្រមទាំងទោសបន្ថែមណាមួយ ឬ ច្រើន ដូចមានចែងនៅក្នុងមាត្រា ១៦៨ (ទោសបន្ថែមអនុវត្តចំពោះនីតិបុគ្គល) នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ ។

៣- បញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌទី ១ និងកថាខណ្ឌទី ២ ខាងលើនេះ មិនត្រូវយកមកអនុវត្តឡើយ ចំពោះករណីដែលការផ្តល់សេវា ដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ ខាងលើនេះ ធ្វើឡើងចំពោះស្ត្រីដែលមានផ្ទៃពោះរួចហើយ ។

មាត្រា ៥៨ -- អំពើបំពានការប្រើប្រាស់អំប្រីយ៉ុង និងការជ្រើសរើសភេទ

១- ជនណា ដែលប្រព្រឹត្តអំពើផ្ទុយនឹងបញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌទី ២ មាត្រា ៣៤ (ការផ្តល់សេវាកម្មលើបច្ចេកវិទ្យាជំនួយការបង្កកំណើត បម្រើឲ្យការពពោះជំនួស) នៃច្បាប់នេះ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ០១ (មួយ) ខែ ទៅ ០១ (មួយ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ១០០.០០០ (មួយសែន) រៀល ទៅ ២.០០០.០០០ (ពីរលាន) រៀល ។

២- នីតិបុគ្គល អាចត្រូវប្រកាសថា ត្រូវទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌតាមលក្ខខណ្ឌ ដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៤២ (ការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌរបស់នីតិបុគ្គល) នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ ចំពោះបទល្មើស ដូចមានចែងនៅក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ ខាងលើ ។

នីតិបុគ្គល ត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ១.០០០.០០០ (មួយលាន) រៀល ទៅ ១០.០០០.០០០ (ដប់លាន) រៀល ព្រមទាំងទោសបន្ថែមណាមួយ ឬ ច្រើន ដូចមានចែងនៅក្នុងមាត្រា ១៦៨ (ទោសបន្ថែមអនុវត្តចំពោះនីតិបុគ្គល) នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ ។

មាត្រា ៥៩ -- ការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌរបស់នីតិបុគ្គល

ក្នុងករណីដែលអ្នកតំណាង និយោជិក ឬ បុគ្គលិកដទៃទៀតរបស់នីតិបុគ្គល ព្រមទាំងអ្នកតំណាងដោយអាណត្តិ បានប្រព្រឹត្តនូវអំពើណាមួយដូចមានចែងនៅក្នុងមាត្រា ៥១ (អំពើលក់-ដូរ មេជីវិតញី ឈ្មោល ឬ អំប្រីយ៉ុង) មាត្រា ៥៣ (អំពើធ្វើជាអន្តរការី) មាត្រា ៥៤ (ការផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈ ទាក់ទងនឹងការពពោះជំនួស) មាត្រា ៥៥ (ការផ្តល់សេវាពពោះជំនួស ដោយគ្មានឈ្មោះក្នុងបញ្ជី) មាត្រា ៥៦ (ការប្រើបច្ចេកវិទ្យាជំនួយការបង្កកំណើត ដោយពុំទាន់មានការអនុញ្ញាតពីគណៈកម្មាធិការជាតិគ្រប់គ្រងការពពោះជំនួស) មាត្រា ៥៧ (ការផ្តល់សេវា ដើម្បីឲ្យជនដទៃធ្វើអាជីវកម្មពពោះជំនួស) មាត្រា ៥៨ (អំពើបំពានការប្រើប្រាស់អំប្រីយ៉ុង និងការជ្រើសរើសភេទ) ហើយអំពើនោះមានការទាក់ទងទៅនឹងកិច្ចការរបស់នីតិបុគ្គល នីតិបុគ្គលនោះក៏អាចត្រូវបានប្រកាសថា ទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌពីបទល្មើស ដោយផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ចំពោះនីតិបុគ្គល ដូចមានចែងនៅក្នុងមាត្រានីមួយៗខាងលើ ។

មាត្រា ៦០ -- ទោសបន្ថែមដែលអនុវត្តចំពោះនីតិបុគ្គល

បញ្ញត្តិពីចំណុចទី ៤ រហូតដល់ចំណុចទី ៧ នៃមាត្រា ១៦៨ (ទោសបន្ថែមអនុវត្តចំពោះនីតិបុគ្គល) នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ មិនត្រូវយកមកអនុវត្តឡើយ ចំពោះនីតិបុគ្គលដែលត្រូវផ្តន្ទាទោសដោយយោងតាមបញ្ញត្តិនៃជំពូកទី ៨ នៃច្បាប់នេះ ។

ជំពូកទី ៩
អវសានប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ៦១ -- អានុភាពនៃបទប្បញ្ញត្តិដែលផ្ទុយនឹងច្បាប់នេះ

បទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់ផ្សេងទៀត ដែលមានអានុភាពនៅពេលច្បាប់នេះត្រូវបានអនុវត្ត ហើយផ្ទុយនឹងបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ ត្រូវចាត់ទុកថា គ្មានអានុភាពត្រឹមទំហំដែលផ្ទុយនឹងច្បាប់នេះ ចាប់ពីថ្ងៃដែលច្បាប់នេះត្រូវបានអនុវត្ត ។

មាត្រា ៦២ -- កាលបរិច្ឆេទនៃការអនុវត្តច្បាប់នេះ

ច្បាប់នេះត្រូវអនុវត្តចាប់ពីថ្ងៃទី....... ខែ.......... ឆ្នាំ........ ។